

ଲଳିତା ପ୍ରତି ଶ୍ରୀ ବିଶୋର ।

ଶୁଭ ସାବେଶ୍ୱ । ତାଳ ତ୍ରିଷ୍ଟୁତ ।

ଏ ଦେଖି ରେ, ବହୁତ ନୁହଇ ଭରତୀରେ । କାଲିଆଦୁରଭୁଷଣି-
ହଇନା କଲ ମୋ ଆଖି; ବଳାଇବ ବର ଆରତୀ ରେ । ପଦ ।

କେଲି କଦମ୍ବ ଲତାର କୋଳେ ବି ଶ୍ୟାମଳ ତାର, ବେଜ ସେ-
ଭିକ୍ଷୁଭାର ଗୀରେ । କର୍ମ ମୋର ଚଳେବର ହୋଇଗଲା ଯାଇଗାର
ଯାହାକୁ ଡରିଇ ତା- ରତ୍ନରେ । ୧ । କୁସୁମ କୋଦଣ୍ଡ କାଣ୍ଡ କେତେ
ରଥୁଲା ରୁଣ୍ଡ; ବର୍ଦ୍ଧଣ ନୋହିବା ଶରଦରେ । କହୁଛୁ ବରଜ ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ହବଳ ହେଲା ମୋ ମନ୍ତ୍ରୀ, ମହିସିବିବ ଝୁଲ ରତ୍ନରେ । ୨ । ମୋହନ
ଲାଲାଧର କୋଟିକାମକଳାଶିତୀ, ପୁରୁଛୁ ସେ ଶ୍ୟାମ ମୁଦରେ ।
ଜୁଣା କରେ ମୁ ଧାତାକୁ କାହିଁକି ସରଜ ତାକୁ, ଚରମୁ ରଖିଲୁ ଜର
ଦରେ । ୩ । ବି ନନ୍ଦି ବି ଜାତି ଶୀଳ ବି କୁଳ ବରଦପଳ, ଠେକୁ
ନି ପାରେ ମୋ ମନ୍ତରେ । କୋମଳତର ମୋହନ କୁଞ୍ଜ କୁଞ୍ଜରୁ ବିସ୍ମୟ
ଆସି ତୁମ୍ଭିଦେଲା ମୋ ହୃଦରେ । ୪ । କଲବଲ ଛଟପଟ ହୋଇ
ଯାଉଛୁ ନିପଟ, ସବେଶ ଅସନ ବିରତରେ । କହଇ ଶ୍ରୀ ବିଲୁବେଶ
ଶରଣ ଧରଣୀଉପ ଏ ବି ଦଣ୍ଡ ବିନା ପିରତରେ । ୫ ।

—*#୫୦୫*#—

ନାଦଃ କୋଽପି ନିତ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଜନମନଃଶୋଭନମଃ ଶୁଣ୍ଠୁବେ
କାନ୍ତିଃ କପି ଚଳନ୍ କଳାପମୁକୁଟା ଲମ୍ବାଚୁରୁମ୍ବାମୁଦେ ।
ସ୍ତୈର୍ଯ୍ୟଂ ତତ୍ପ୍ରଭୁତ୍ୱ ଶ୍ଳଳଭ୍ୟପି ବଳଭ୍ୟନ୍ତୁବିଳାପୋବଳା-
ଦଶାନ୍ତଂ ଶୁଣ୍ଠୁ ଦୃଶ୍ୟତେ ବିନୟତୋ ମାହେନ୍ଦ୍ରଶଳଂ ମହାଂ
ଶିଖିଶିଖି ଶାପିତମନୋହର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମୁକରମେଦୁରସମୁଚ୍ଚଟନାଟ
ନଃଶୋପପଟୁ କୋଽପି ସମୁଦ୍ରୋ ମହାଶ୍ୟାମଳଃ ସମଲୋଚ ମୟେଭକ୍ତ-
ବିକଳା ହମତ୍ୟାଂ ତାଂ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଭଲପା ।

ଶୁଭ କେଦାର । ତାଳ ଦ୍ଵିପଦ ।

ଶରୀର ଦେଲୁ ରେ । ଖେଳା ଲେଳା ଖୁବ୍‌ନାହିଁ ବସାଦୁଷକଲୁରେ ।

(ପଦ)

ଶର୍ବ ହୋଇ ଧୁରନ୍ତରୁ ଲୁପ୍ତ ବାସ୍ତବ୍ୟ ଭେ ।

ଓଡ଼ିଶା ଲାଞ୍ଜିତ-କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବିଧାନ ସଭା ୧୯୮୧

ଶିଖାରପର ବ ଧନ ମନରେ ଚାଲିଲୁ ଭେ ।

ସକଳର ନୋହି କଳା ନାଗରୁ ଗୁଲିଲୁ ରେ । ୨ ।

ଶାରଦେଇ ବ ଅମଳ ଅତେବା ଦୋଇଲୁ ବେ ।

ବାସଭଣ୍ଡାରୀରୁ ଖଟ ବନ୍ଧୁର ଶୋଇଲୁ ରେ । ୩ ।

କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରମିକଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉ ।

ଆମଣି ମଣ୍ଡଳକୁ ତୁ କର ବଢ଼ାଇଲୁ ରେ । ୪ ।

ଶକ୍ତି ଅସ୍ତ୍ର ଦୁର୍ଗନ୍ଧାଧି ତୋ ଗାଦେ ପଡ଼ିଲୁ ରେ !

ଅଣ୍ଟାକରେ ଧନ ଦେଇ ପଦେ ନ ବଢ଼ିଲ ରେ । ୩ ।

ଦୁଷ୍ଟା ଚଷମାରେ କାହିଁକି ମହାରାଜା ଯେଉଁଠି ଯେଉଁଠି

ବାବାସିନ୍ ପୁଠଭେଦନେ ନବବଧୂରେକାମ୍ୟଶୋକା ଭବେନ୍ ॥

ବାଲେ ନୂତନସ୍ଥାପନାମୟରତେ କାଲେହି ତାହୁଗବଜା-

ହଂସାନୟନଂ ଶୁଭଂ ଲୋକବତସଃ ଶଂ ସାବିତ୍ରଂ ସ୍ତ୍ରୀକୃତଂ ।

ଦନ୍ତ ଦନ୍ତାବଳୀନାଥଦନ୍ତବିବେଚନୟା ଲୋକାଞ୍ଜଳିଲୋଚ-
ନୋଚନୟା ଭବତ୍ୟାୟୁବଳାଦିପାଦବ୍ରତ୍ୟାଦିଶୟ ଘାତାନ ବିଶିଷ୍ଟ-
ଶେଷରେ ନଟପଟୁନତମାଳମାଳାମତକେ ମହର୍ଷି ବ୍ୟଭୀତୀଶାମେଷ
ଦୟାସନସେପକାସ୍ୟ ।

ସଂସିଦ୍ଧ ଓ ଚିନ୍ତା ।

ସ୍ବଚ୍ଛାଦନ ପଦ୍ଧତି । ଆଦର୍ଶ ।

ଗଲ୍ପଗୀତ କଳା କଥା ରେ ସଜାଅ ।

ଅପରେ ସିନା ମୁଁ ଚୋରେ ଧଉରୁଛି ବଳିପଡ଼ିବାରୁ ବ'ଆ ରେ । ଟଦ ।

ଗଙ୍ଗାକୁ ବିଷଦ ଗଭୀର ତୋ ହୃଦ ଗଣ୍ଡିଧନ ତୋର ସ୍ନେହ ।
 ଗୋଡ଼ ଶସି ଶେଷ ଦେବାର ଦରଜ ଶିବାର ଭୃତ୍ୟ କହ ରେ । ୧ ।
 ଗଙ୍ଗାଧର ଜଣି ଲାଗି ଝାଙ୍କେ ପୁଣି ରଞ୍ଜାଇଲା ମନ ଝୁଲି ।
 ଗୋଲା ଗରଳରୁ କଟୁ ପୀୟୂଷରୁ ସ୍ବାଦୁଗୁଣ ଗଲା ବଳ ରେ । ୨ ।
 ଗିଳିଦେଲା ପୁରୁଷର ନାଳ-ବର କଳିକାମୟ ଉମିର ।
 ଗଦନ କି ଶୁଦ୍ର ହୋଇଲା ସନ୍ଦେହ ନିଷ୍ପେଷେ ହୋଇଲା ଦୁଇ ରେ । ୩ ।
 ଗଡାଳସନାଟପଟୁ ଶଙ୍ଖଶୁଭ ପରସ୍ପେ ଆସିଲା ଭୂତ ।
 ଗଣ୍ଡିଗର୍ଭେ ଗୁଳି ଗଲା ପରା ଗଳ ବନେକ ଦେଲା ଘଉଡ଼ି ରେ । ୪ ।
 ଗଗନ କଷ୍ଟ ଧାଇଁ ଏଡ଼େ ଶ୍ରମ ଫଳ ହୋଇବ କି କାଳେ ।
 ଗୋଲିଆ ନ ରଖି କହ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ ଗହଳ ନଥିବା ବେଳେ ରେ । ୫ ।
 ଗୋଲ ଦେଲା ମୋର ବାହାର ଭିତର ସ୍ଵର ସେ ଅବା ସରସେ ।
 ଗାଈ ଝେନିଯାକ ପୁରଲ ପୁଲକ ଶ୍ରବଣ ସୀମା ସରସେ ରେ ।
 ଗରଷ୍ଠ ଅରୁଚି କାହିଁକି କରୁଚି ଅଟନ ବସନ ଦେହେଁ ।
 ଗୁରୁଜନପଦ ଜାଣିଲେ କି ଗଢ ଅଷ୍ଟାଦୁର୍ଗପଦ କହେ ରେ । ୬ ।

— ୧୦୧ —

ସ୍ବାଭାବେ ସଖି ମୁଖ ମାଦୁରି ଜନେ ଭୁଂ ବଞ୍ଚନାନଂ ତୟ
 ନାନାଭାବବଧାନତା ଗ୍ରହଲତା ନିର୍ମିତ ଶନ୍ତୀହୃଦୟ ।
 ଜ୍ଞାନାତ୍ମା ତଦଭବତଃ ପଥ ଋଷେ ନାଦ୍ରୀଞ୍ଜିର ବଜୁରେ
 ସମ୍ପଦୋ ଭବତୁତ୍ୟଥାଂ ହରପରମୋଦଂ ତ ନୋଦକ୍ଷୟ ।
 ଜ୍ଞାନେନ ବାଞ୍ଛାନେନ ପ୍ରତିତପସ୍ୟାପରାଧସ୍ୟ ପୁରସରବିପରାଧଞ୍ଜ
 ପ୍ରୟୋଗଶୀର୍ଣ୍ଣାଂ ମାରୁଗୁଣାଶୁଗରିଶେଷନଃଶେଷସ୍ୟା ମର୍ଥ୍ୟାଂ କମାଳମଂ
 ଦଦର୍ଥପୁଷି ବ୍ୟର୍ଥପିତ୍ତ ଗଦତବତ୍ୟାଂ ସପିଗଳତର୍ପେର୍ଯ୍ୟୟାଂ ପୁନସ୍ତାଂ
 ଶତ ସଖୀ ସମାକୃତଂ ।

ସ୍ଵଧାବ ପ୍ରତି ସଖି ।

ସୁନ ବାମୋଷ । ଏକତାଳୀ ।

ଦେନାଇ ଆମ୍ଭେ ସେବେ କହୁଲୁ ଗୋ । ଦେନକୁ ନାହିଁ କାଲି
 ପ୍ରତିଲୁ ଗୋ । ଦୃଢ଼ଢ଼କୁ ଶିଖିଶିଖି ପାଶରେ ରଖି, ଶିଶୁସଦେହାବଦା
 ପ୍ରତିଲୁ ଗୋ । ପକ । ଦସ୍ତନାଥନନ୍ଦତା-ଅନାଉଣିବ ମନା କରୁ ସେ
 ଧାରୁ ଦୃଢ଼ ଗୁଡ଼ି ଲୁଗୋ । ଦୃଢ଼ି ସରବ କରେ ନାହିଁ କ ବିବେକରେ
 ମହାସ୍ତ୍ରବରେ ଅବଗାଡ଼ିଲୁ ଗୋ । ୧ । ଦୋଢ଼ି ବରବମୂଳ ଦୋର
 ଦୋର ଜଙ୍ଗଲ ଜହଲ ଦୁଇ ତାହା ପିଇଲୁ ଗୋ । ଦୁମାର ମାଲ
 ସମ୍ବରଲା ନାହିଁ କି ଆମ୍ଭ ସୁପୋରୁଁ ସିନା ବସି ଅଇଲୁ ଗୋ । ୨ ।
 ଦେନ ଦେନାଇଁ ଯାଇଁ କହୁବା ସମୟାଇଁ ଦୃଢ଼ିଲେ ସିନା ଏକାଜାଲୁ
 ଗୋ । ଦୃଢ଼ିକା ବିରହରେ ଅବସ୍ୟତ ଚନ୍ଦ୍ରରେ ତୋ ଦେନ ଆତ୍ମାଦାତା
 ଦୋଇଲୁ ଗୋ । ୩ । ଦୋଲାରେ ଶୁଭେ ମରୁ ଆଣୁଁ ତୋ ହୃଦୟରୁ
 ନିକୃଷ୍ଟଦଉଡ଼କୁ ରହିଲୁ ଗୋ । ଦାଢ଼ି ଦେଉଛୁ ମାଟି ଉନ୍ନିଦ୍ରୁଷତପହ
 ନେହା ଯା ଆମ୍ଭ ବଣ କୋଡ଼ିତୁ ଗୋ । ୪ । ଦନେ ରପଲାଲକାନ୍ତ
 ଦନକୁନ୍ତଳା ତୁ କି ଏ ଅଇଲାସ ବହିଲୁ ଗୋ । ଦାରହେଲୁ କିରସେ
 ଅଶ୍ରୁରୂପେ ଶୁଷ୍କ ଅବସ୍ୟ ମୋହନକୁ ମୋହିଲୁ ଗୋ । ୫ ।

କନ୍ୟା ମାର୍ତ୍ତୁଣ୍ଡ କନ୍ୟା ଚଢ଼ଚଢ଼ଚଢ଼ଚଢ଼ ପ୍ରେକ୍ଷଣଂ ନେତ୍ରପଥ୍ୟ

ବୁଝୋ ଧୂଆଇଃ ପ୍ରୟନ୍ତା ଶ୍ରବଣି ନ ଲଳିତା ଭୁଞ୍ଜକୁସା ଚକିସା

ବୈଦ୍ୟ ସଦ୍ୟଃ ସମୁଦ୍ୟଦଗଦହୁଦ ଚତୁରେୟଦ୍ୟଶ୍ରେଷ୍ଠା ନବଦ୍ୟ

ଯାମଃ କାମସ୍ୟ ପୂର୍ବେ । ପଞ୍ଚରତ୍ନ ଜଗତଃ କେବଳଂ ତେବଲମ୍ ।

ସ୍ଵାମିନ୍ୟନୁଜ୍ଞାନଲୟ ନଜବାଲଭେନ ମାତୁକ୍ ପ୍ରିୟଜନପ୍ରଣୀତ

ପ୍ରସନ୍ନାନାମନୁପସ୍ତକାପରଶଦଃପରମେଶ୍ଵରୀନଂ ଚର୍ଚ୍ଚୟାଦର୍ଶମିତ୍ୟୁକ୍ତ

ଶକ୍ତିଶାନ୍ତକଂ ପ୍ରବସ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପୟାମାସ ଲଳିତା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣକ ପ୍ରତି ଲଳିତା ।

ଶ୍ରୀ କୁମ୍ଭକାମୋଦା । ଧବତାଳୀ ।

ନୂଆନଟପଟଳୀ ମୁକୁଟ ଦେ ? ନାହିଁ କି ଶ୍ରୀ ଅଙ୍ଗେ ସୁଖ ।

କପଟ କପ୍ରେଜ ଦଶୁର ଚ ଆଜ ନରଲସ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁଖ । ପଦ ।

ନିଲୋପ୍ପଳ ବାସି ଦେଲା ପର ଦଣ୍ଡି ଯାଉଛି ଦୂରୁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ।
 ନାସା ନାଳଜଳ ଫୁଲରୁ ଅନିଳ ପ୍ରସରୁଛି ବେଗ ବେଗ । ୧ ।
 କିପ ଉପବନ ନିକଟ ପବନ ସ୍ଵରସକୁ ଯେବେ ଡର ।
 ଜଙ୍ଗଲ ସ୍ଥଳ ଏ ବଡ଼ ଶୀତଳ ନୁହନ୍ତାହିଁ ଦିହାର । ୨ ।
 ନିଦ ନାହିଁ କି ନୟନ ଡିଶି ଦିନ ଆହାମରର ମୋ ଧନ ।
 ନବନିତ ତହୁଁ ମୁଦୁଦେହେଁ କାହୁଁ ମୁଦୁବିଲ୍ଲା ଏ କଦନ । ୩ ।
 ନିବଦେମୟୁଦ୍ଧ ଅମୟ ଏ ନିଦ ନଅନ୍ତେ ଫୁଲ ଏ ବନୁ ।
 ନେତ୍ରପଥେ ପଡ଼ିଗଲେ କି ସେ ଛାଡ଼ି ଛାଡ଼ି ଯାଉ ନାହିଁ ମନୁ । ୪ ।
 ନ ବିଦର ଗୋପ ସଙ୍ଗାଳି ଏ ପାପ ଗହନରେ କିଛି ଦିନ ।
 ନରେଶ ମଣ୍ଡନ ଶ୍ରୀ ଦୁରିତନ୍ଦନ ଜଣଦେବ ସ୍ତବ ସେନ । ୫ ।

ହା ହା ହନ୍ତ ହତାସ୍ତ୍ର କେନ ବିଳସନୀଳା ଶୁଭେନୋଦୟା
 ଧୂର୍ଯ୍ୟଂ ପର୍ଯ୍ୟ ଶ୍ଵେତୋଘ୍ନାକଳରୂପମାର୍ଯ୍ୟାନ୍ନିଧସ୍ତେ ବୟଃ ।
 ନାହୁ କ୍ରୀଡ଼ାୟ ପଞ୍ଚମାନ୍ୟସି ଦନାନ୍ୟମ୍ବାରୁ ଦାଶାର୍ଥ କାନ୍
 ବାର୍ତ୍ତାଂ ନେଦମଗ୍ରସ୍ତ ଶୈବକିରବ ମାର୍ତ୍ତୁର୍ଯ୍ୟପ୍ରତ୍ୟାସ୍ତୁତଂ ।

ଚନ୍ଦ୍ରବାସୀତ ହୃଦରେନ୍ଦ୍ରବିଶୋର ଚକ୍ରରୂପାମଣେ ତାହୁଡ଼ନିରାଳସ
 ଦେଲିକଳାବଳାପଲ୍ଲୀଲନଲଳିତାୟ ବୟସେ ରବିତେ ରବିତ ନ ଶଂ
 ହୃଦମଣ୍ଡାନଂ ବାହୁନିତଟପର୍ଯ୍ୟନ୍ତନଂ ।

ବିଷ୍ଣୁ ।

ରାଗ ପଞ୍ଚମ ବରଜି । ତାଳ ଡ୍ରମିୟା ।

ଚାହିଁ ଚାହିଁ ତୋ ସରଣୀକକୁଳୁରେ ତରୁଣି ଚିତ୍ରାଞ୍ଜିତପରସ୍ଥଳି
 ବସି । ଚନ୍ଦ୍ର ମଣିଲ ମୁଁ ତୋତେ ତାହିଁ ଯା ଅଭରତତେ ଚାପସ୍ତେ
 ମିଶାଇଲୁ ଆସି ରେ । ଚଳାପାଞ୍ଜି । ଚନ୍ଦ୍ରରୁ ଚୁପୁଡ଼ି ସଧାଝର । ଚର-
 ଦୁଷ୍ଟିତରେ ମୁଖ ରର । ତାରୁର୍ଯ୍ୟ ବୃଣାକୃପଣ ବଧ ରଖିଲା ମୋ ପ୍ରାଣ
 ଘେନିଲୁ ଏତେ ସର କର ରେ । ୧ ।

ତେଜା ଥିଲାପରି ତହୁ ପ୍ରଗତତ ଦେଉଅଛି ଚକ୍ରଶତ ଦିଗୁଡ଼ିତେ

ଦେହ । ଶୁଦ୍ଧି ବି ଲକ୍ଷ୍ମୀନ ସତେ ଚାମରଦକ୍ଷିଣ ମୋତେ ଚିତ୍ତି ଗାହିଁ
 ଥରାଇଲୁ ବହ ଗୋ । ଚଳାପାଜି । ଭୂମି ରବିନନ୍ଦନର ନର । ଭବ,
 କା ଚପୁ ତୁଷାର ସାର । ତାରୁ ମାରୁଛୁ ତରୁତଳ ଶୀତଳ ଦେଉଛୁ
 ତନାଏତ ଖେଦ ନାହିଁ ମୋର ଗୋ । ୨ ।

ତାର ଦରଦରେ ଘେରି ଚରାଉଥାନ୍ତି ବାହୁର ତୁଳ ମୁକୁଟିଆ ଶଙ୍ଖା
 ମାନେ । ଚରାମରା ଶୁଙ୍ଖ ବେଶୁ ବାଦ୍ୟନାଦ ଶୁଣୁ ଶୁଣୁ ସେଷ ହୁଏ
 ଦନେ କନେ କନେ ଗୋ । ଚଳାପାଜି । ଭୂମି ବାରୁଣୀର ଦନଦୁଃଖ
 ଚପଳେ ଅମ୍ଭରେ ବରଦନ୍ତ । ଚରମଭାଗ ମୋ ଭାରି ଲାଗିନାହିଁ ପ୍ରେମେ
 ଡରି ଚମକିବି ନାହିଁ ମୋର ଛାତି ଗୋ । ୩ ।

ନାମୀକର ତାରୁଣିଣ ସୁନୟା କେଉଁ ଅମଣ୍ଡ ତାଜି ନାହିଁ ଦନେ
 ମୋ ନୟନ । ଚମ୍ପଳାର କଥା ଦେଖି କପଟ ପେଟରେ ରଖି ତୋତେ
 ନିବି ନ କହନ୍ତି ଧନ ଗୋ । ଚଳାପାଜି । ଚରାଚରା ତାଲି ଭସ୍ମମୟ ।
 ତକଟି ଦେଲୁ ମୋ ହୃଦାଗସ୍ତ୍ର । ଚରଣ ଯୁଗ କୁ ତୋର ବନେ
 ଅଞ୍ଜୁଦୁର୍ଗେଶ୍ବର ତୋର ନାହିଁ ଥିଲେଦେଁ ବଞ୍ଚାଅ ଗୋ । ୪

କଳାଶଂ ବଞ୍ଚରାଜଂ ବିଚଳତବୟସଂ କିଂ ସୁବାରେ ରୁଦାରୋଃ
 କାରିଦ୍ ବାଳାବଳୀନାଂ ଶ୍ରିୟମନୁଭବସି ପ୍ରତ୍ୟୟଂ ସତ୍ୟସନ୍ନେ ।
 ଦନସ୍ତନ୍ତ୍ରା ମଣୀନାଂ ଚକ୍ରମିବ ସୁତରଂ ତ୍ବା ପ୍ରସଦ୍ୟାଶୁ ଦୁଃଖ
 ହ୍ରିତଂ ସନ୍ଧ୍ୟାଭିମାତ୍ରା ବିଧମୁଖି ମମ ଯଦ୍ ଯାମି ନେତ୍ରାଭିଧୁଃ ।
 କମଦ୍ୟ ଲଳିତେ ଧରତ୍ରୀପୁତ୍ର ଚରମ ସଂସାରଚିରାବସ୍ଥାପ୍ରବିଳିଭବ
 ପ୍ରହରଣନିକାରବ୍ୟତିକରତପ୍ରାକୃତଂ ତଦା ଦୁଃଖେବ ଦୃଷ୍ଟ୍ୟାତ୍ର ପ୍ରବିଷ୍ଟଂ
 ସ୍ମୃତିମାତ୍ରତପ୍ତା ଲଳିତା ।

—୧ ଲକ୍ଷଣ :—

ରାମ ମୁଖାବତୀ । ତାଲ ତ୍ରିପୁଟା ।

ଛଳବାଦମଣ କେ ? ଛାଡ଼ ଏ ଶାଦସ ଦେ । ପଦ ।

ଛବିଏ ଆବେଶ ଦିଶେ । ଛପିବାରେ ଅଛୁ ବ ସେ । ୧ ।

ହେଲୁକ ଭିନ୍ନା ବଳ । ଛାଡ଼ରେ ଗଲୁକି ଗଲ ୧୨୫

ହୁଁ ପାଇ ବିଚେକନା । ଛଟପଟ ହେବ ଦିନା । ୩ ।

ଛଟାସୁଧା ପଶ ଦିଶେ । ହୁଇଁ ଦେଲେ ବିଷଟି ସେ । ୪ ।

ଛଟା କାହା କଟାସର । ହୁଣ ଦେଲାଣି ବନ୍ଧର । ୫ ।

ଛନ୍ଦ ମନ ଭୁବୁ ଶୁଣେ । ଛ ଭୁଇଁ ଦୁର୍ଗେଷ ରଣେ । ୬ ।

ଅଜ୍ଞାନାର୍ଦ୍ଦନପୁଂ ବିଦାୟୁ ବୁଜୁତାମାଲିଙ୍ଗୟିତ୍ବା ମନ-

ସ୍ତାସ୍ତ୍ୟାଦୃବିରମେଭୂତାରପୁ ଭବନ୍ନେମାସ୍ତଲୋଦସ୍ତଲଂ ।

ନୋ ତେଦାସ୍ତବଶାଦବିଶାୟଦଦଶାମେତ୍ୟଦୃଶଂ ସୁଲଭଂ

କାନ୍ତା ସସ୍ତ୍ରପଞ୍ଚସାୟୁକବୟୁସ୍ତେ ଶାମ୍ୟତାମେଷ୍ୟତ୍ ।

ମୋହନନିଃପଟଲୋଭଃମୁରୁଟିମଣେନାନ୍ତଃ ସନ୍ତାପ ମନ୍ତ୍ରରେଣ ॥

ଫଳମେକ ପ୍ରତିପଦେ ତବ କୈତବରୁଣଲତା ଲତାୟାଃ ।

କୃଷ୍ଣ ।

ଶୁଣ ପୁନାଙ୍ଗ । ଆଡ଼ତାଳୀ ।

ଜାଣିଛୁ ଏତେ ମାତ୍ରକ ଗୋ ଲଳିତେ, ଯାହାରଛା ତୋର ଭାବୁକର ।

ଜୁଇନରୁ ବଳ ସେଥି କିନ୍ତୁ କେଲି କରେ ବିଭାବସୁନାହାକର । ପଦ ।

ଜଣକେତେ ବ୍ରଜଶିଶୁ ଥିଲେ ନିଜପୁରୁଁ ଆସୁଥିଲେ ଖେଳାଇ ସଂଜ୍ଞ

ଜମ୍ବାସୁତମଣି ଗିରୀକୁ ଜଣି ବାର ପୁରେ ଦେଲୁ ଶୋ ନଜର । ୧ ।

ଜାତି ଭୁରୁବିଜ ବାତାୟନବୃନ୍ଦ ଅନାଇ ମୁ ତାଲୁଥିଲି ମନ ମନ ।

ଜୟମ ହେବାର ଜମ୍ବୁକଦସାରଶିଷ୍ୟ ସ୍ମରଣ ସେ କ ପ୍ରକାର । ୨ ।

ଜୀବନଦ ନିଜଜନନପୁରଜ ବଧୁବିମ୍ବେ ହୋଇ ବିଳାସ ବିଲୋଳ ।

ତାତକଲା ଗର ଜରଜର ଶରନକର ବଞ୍ଚଣା ଶରକାର । ୩ ।

ଜହରକୁ ଗୋଲ ଦେଲାପର ଶିଳଦେହରେ ମୋହର ପୀଡ଼ାଗଲା ବଳ

ଜୀବନାଶା ଶୁଳି ଯାନ୍ତିଅଛୁ କଲପାରୁ ନାହିଁ ମୁ ମୋ ହୃଦନ୍ତର ।

ଜନମନ ହାସ ସେ ବିଚିତ୍ର ଶିଶୁ କାହା ନେତ୍ରପାତେ ଯାଇନାହିଁପୁର

ଜୟଦେବ ହରିଚନ୍ଦନ ମୋହର ନାମ କହୁଅଛୁ ନିରନ୍ତର । ୪ ।

ବିଷ୍ଣୁ ଦତ୍ତାତ୍ରିୟଦୟିନୀ ଦୟି ନାମଦେଶଃ
 ସଂସ୍ପୃଶ୍ୟତେ ମମ ହୃଦା କଥାୟାମି ସତ୍ୟଂ ।
 ବସ୍ତ୍ରେ କମସ୍ପୃଶି ଦୟୋଦଳତା ବିଳାସଂ ।
 ତଦ୍‌ଗନ୍ଧଶାଦିଗଗ ଉଦୁଶ ଉଦ୍‌ଗାସ ।

ସହଚରଲଳିତେ ବିମଳତଳଦଳ ନୋପଲସ୍ତାମା ? ରୁକ୍ତଚେନବିଷ୍ଣୁ
 ଶେଳାଲୋଲଲେ ତନେନ ମୟା ପିଞ୍ଚପ୍ରୋହୁଷ୍ଟଦେଷୁ । କାନେ
 ଗାନ୍ଧ୍ୟାୟୀ ସଂକ୍ଷିପ୍ତଶାଳିନୀ ତତ୍ୟଃ ସମାପୟନ୍ତୋପକବେସହସ୍ରହ-
 ତ୍ୟବଲୋକ ତତ୍‌ପ୍ରଭୁତ୍ୟେତାଦୃଶ୍ ବସ୍ତ୍ରେନ ସ୍ତ୍ରୀପୁତ୍ର ଲତି ହେବଳଂ
 ଜାନାମୀ ॥

ଲଳିତା ।

ରାଗ ଚୋଡ଼ପରଜ । ଆଡ଼ତାଳ ।
 ଝରଡ଼ି ମାତ୍ର ହେଲ ହେ ଶ୍ୟାମ ।
 ହିମିଟ ହେବାକୁ ସହସ୍ରେ ଯାମ । ପଦ ।

ହା ଝଲିବା ନବତମାଳ ରମା । ହିମି ଆଶି ଅଙ୍ଗେ ଢଳାଶି ଜମା । ୧ ।
 ଝଡ଼ିବ ବଳିତୋମଳ ଡାଉରୁ । ଝରଡ଼ିକ ଝାଡ଼ି ପିଡ଼ା ତାଉରୁ । ୨ ।
 ହିମିହିମି ଲୁଠି ପୁଷ୍ପେ ରସାର । ଝରୁବାର ଏତା ଢୋଇବ ସାର । ୩ ।
 ଝଳି ପଞ୍ଚାଳ ଝଟକେ ନାହିଁ କ । ଝୋଲାପାଇବା ତୁମକୁ ବାଡ଼ିକ । ୪ ।
 ଝଲିବ ଚଳ ବୃଷ୍ଟି ଅକାଢ଼ଣେ । ଜାଡ଼ିଖଣ୍ଡ ଝୋ ବାଦସା ଝଣେ । ୫ ।

ଝଙ୍କା ପଞ୍ଚଶବ୍ଦରେଉତ୍ତରୋତ୍ତରାଦିଏ ବିମ୍ବଂ ସୁଧା
 ମର୍ତ୍ତ୍ୟଃ କ୍ଷୀଣ ସୁଧାମୁତ ବସୁଧାଲୋକେ ପିବନ୍ତ୍ୟୁରା ।
 ବ୍ୟର୍ଥଂ ପ୍ରାର୍ଥନୟା କଦର୍ଥସୃଷି ଗଂ ଗଢ଼ା ଦୁରଶଂ କଥଂ
 ସ କଂ ମଦ୍‌ବରମେତି ଦନ୍ତ ବ୍ୟସ୍ତେ । ସଞ୍ଚକା ସଞ୍ଚକା ।

ବେଶବଳତାନ୍ତ୍ରବଳସୁବାଗରୁଣେ ଶ୍ରେଣୀବେଶବେଶୁ ରଜନୀ
 ଶ୍ରେଣୀବେଶୁ ଶ୍ରେଣୀବେଶୁ ଶ୍ରେଣୀବେଶୁ ମୁପକ୍ୟା ।

ବିଷ୍ଣୁ

ଶ୍ରୀ ଗୋବିନ୍ଦନାମ । ଆଦିତ୍ୟାଳ ।

ନ ଭୁଞ୍ଜ ରେ ଶୁକ୍ରାଣି ଭାରତ ଦୃଥ ସାଦା । ପଦ ।

ଲୋକେ ତୁ ପରାନ୍ତର, ନିର୍ଦ୍ଦୟ ଅତନୁ ବାଣୀ, ନାଶେଷ କଲୁଟି
 ଭଜନାଦା । ୧ । ନିପକୃଷ୍ଣ ଉପକଣ୍ଠେ, ନ୍ୟସ୍ତ କରୁଥ ମୋ କଣ୍ଠେ
 ନୀଗହନ୍ତୁ, ନିରୁପନ ବାଦା । ୨ । ନିଷ୍ପତ୍ତ ଏଘେନ ତିତ୍ତେ, ନ ଶାନ୍ତ
 କଦାଚିତେ, ନ ବଢ଼ାଇଲେ ତୁ ସୁଖରଦା । ୩ । ନେତ୍ରାନ୍ତ ବିଳାସ,
 ତାର ନିଦାନ ଏ ଅବସ୍ଥାରେ, ନିବେଶି ଉଚ୍ଚାରୁ ଅରେ ଆଦା । ୪
 ନୀଥ ଅଶ୍ଳୁର୍ଦ୍ଦର ଯେ, ନିତି ସ୍ବେ ତୋ ପାଦେ ଭଜେ, ନିନ୍ଦବେଟି
 ନି କଲେଇ ତାଦା । ୫ ।

ଦୃଢ଼ାଂ ଭବ୍ୟା ଭବ୍ୟାଂ ତରୁଣତରଣଂ ତେ ମୁଦୁଗିରଂ

ବରଷେ କନ୍ଦର୍ପାୟ ନିଧତରଣାୟେତ୍ୟଦରଦା ।

ପ୍ରିତା ଯାଶା ନାଶାମାଳାବବିଳାସାୟ ନନୁତାଂ

ରୁଷାସଙ୍ଗଂ ଭଙ୍ଗଂ ନୟନ ବହିରଙ୍ଗଂ ନ ଭୁରୁମାଂ

ନୋଚିତଂ ସଖି ସାଧାରଣେତରୁଷ୍ଟସ୍ବର୍ଗସୌଧୋର୍ଦ୍ଧ୍ବ ସଞ୍ଚାରଲଲେ
 ଦ୍ୟୁତ ସାହସକସ୍ୟ ମମାଶାସ୍ବେହିଣୀ ଦୁରଣଂ ।

ଲଳିତା ।

ଶ୍ରୀ ବସନ୍ତ ଏକତାଳ ।

ଟଙ୍କାର ତ ଶ୍ରବଣର ବାସବ କୋଦଣ୍ଡରୁ ତଣ୍ଡି ଧନୁ ।

ଟାଣି ବିଜେ ଶମ୍ଭୁ ସଦୃଶ୍ୟ କଳମ୍ବୁ ଭ୍ରମନ୍ତୁ ଏକା ଅତନୁ । ୧ ।

ଟେକାଟେକ ମୋତେ କର ନାନାମତେ ଭ୍ରମ୍ କାମନା ପୁରବ ।

ଟାଣିଆଁ ଗୁରୁଜନ ଗଢ଼ଣାରୁ ମୋ ପ୍ରାଣସଖି ସରବ । ୨ ।

ଟପାଥୁବା ତର ବରନ୍ତୁ ଗୋଚର ଯେତେ ସମାଚାର ଶେଷେ ।

ଟିପିଦେଲେ କଂସଆଗେ କେନ୍ଦୁଗ୍ରାସ ନନ୍ଦବନ୍ଧ ଦେବେ ଟୋପେ

ଟେକ ଏ ସୁନ୍ଦର ଶ୍ରୀ ମୁଖଟି ପର ଘର ବୁଡ଼ା ପରମାସ ।

ଝିକାଏ ଦେଲେ ଯେ ହୃଦୟ ସରୋଜେ ନୋହୁଲୁ ତାସ ବିଳାସ । ୩ ।

ଟାକିଛୁ ସୁଧାଂଶୁ କଳାକ୍ ଆକାଶୁଁ କରବାକୁ ପ୍ରାଣିନତ ।

ହୀକାୟିତ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗ କହଇ ଦେ ଶ୍ୟାମ ଏକି ଆଚରଣ । ୪ ।

ଯାବନ୍ତୋ ବିଳସନ୍ତୁ ଯୌବନମବଶ୍ଚୈବଃ କିଶୋରାଃ ପୁରେ

ପକ୍ଷସ୍ତେଷୁ ସମ୍ପୃକ୍ତଲଭ୍ୟପଦଃ ପ୍ରଞ୍ଜେଜ୍ଜନାନ୍ କୌସୁମନ ।

ବାହାବାହୁବି ପୂର୍ବକିଂ ତଂଜତ କିଂ ହସେଂକ ରୁକାଶୟେ

ହା ହା ଶମ୍ କଦମ୍ବଞ୍ଜର ଭରାଲ୍ୟାନ୍ କଲମ୍ବାନ୍ତୁ ହଃ ।

କେନ ବାତ୍ର କିଶୋରେଣ ବଲଭନଗର୍ଯ୍ୟାମକ୍ତକୁଟି ମବିନଂ ପ୍ରକାତ୍
ସ୍ବରକୃତି ମୟୁତିକଃ କୃତନା କଜି ନାବଲୋକସୃନ୍ତେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ଦେଶାସ ଆଡ଼ୁତାଳ ।

ଠିକ ଠିକ୍ ଲ ଚନ୍ଦ୍ରାନିନା ଗୋ ଚିତ୍ତରେ । ପଦ ।

ଠକରୀନ୍ତ ନ ଆଚର, ମୋ ବେଦନାକୁ ବିଦର,

ଅକପଟ ଶାଶବଧ୍ ତୋତେ ଉଚିତ ରେ । ୧ ।

ଠୋ କର ଛଣ୍ଡାଇ ଦେନା, ପ୍ରିୟସଞ୍ଜି ମୋ ବେଦନା,

ନ ଲଗଇ ତୋତେ ନିଜି ଦେଲେ କିଛିତରେ । ୨ ।

ପାରି ଦେଲେ ନେତ୍ରାସନେ ବିଜନ ସୁଲେ ସେ ବଳେ

ବିରାଜିବ ସଖରୁଚି ପରି ସୁ ଚିତ୍ତ ରେ । ୩ ।

ଠଣା ଠୁଙ୍ଗ ତାପ ହାସ ମୁଣ୍ଡେ ମନମଥ ପାସ,

ବନ୍ଧନୁ କର ତୁ ସେନା ମୋତେ ମୋ ଚିତ୍ତରେ । ୪ ।

ଠଉରାଇ ଅବହର କଲେ ତୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମୋର

ସୁଜ ରାଜୀବ ନେତ୍ରକୁ କର ଉଚିତରେ । ୫ ।

ଠାକୁର ଠାକୁରାଣୀଙ୍କ ପଦାମ୍ବୁଜ ଧାନରବ

ନୃପ ଜଗଦେବ ବରେ ରସେ ରୁଚିତରେ । ୬ ।

ଏଣିଦୃଶା ପ୍ରିୟସଖି ପ୍ରିୟବାଦନ ତେ
ତ୍ୟାପକନେନ ସଦୃଶୀଭ ବିଷାଭ ଦେଉ ।

ବିସାସନଃ ସ୍ବହୃଦୟରୁମପାସ୍ୟ ଭୁବ୍ୟଂ
ସଦ୍ରୋତତେ କୁରୁ ସ୍ବରୂପବଦ୍ଧତା ବକ୍ଷ୍ୟେ ।

ଭୂର୍ଭଗବତ୍ତୋପହାରଜନସୁଖ୍ୟ ଯଶୋଽପବର୍ଗ ନିର୍ଗତାଳସକ
ସମାହୁତସ୍ବଲ୍ଲ ଯୋହୁଦୟାଳବଃ ।

ଲଳିତା ।

ଭାଗ ତୋଡ଼ି ପରଜ । ଆତତାଳୀ ।

ଭର ନାହିଁ କି ହେ ପରତରୁଣୀ ହରଣ୍ଡ ।

ତୋର ଲଗି ଦେଇ ପଡ଼ିବା ଦେବଟି ଶ୍ବେଦପର ଆତରଣ୍ଡ । ପଦ
ତୋଳା ପ୍ରତମାକୁ ପରାସ୍ତେ ଭୁବଙ୍କୁ ଯଶୋଦା ଅଛନ୍ତି ପାଳ ।

ଭୁବଙ୍କୁ ଧନ ଦେଲକି ମୋହନ ଲେଉଟି ସେ କୁଳପାଳୀ । ୧ ।

ଭବାଦେବା ଦନେ ଅବିଷ୍ଟେ ଛାନ୍ଦେ ଦେଖିବୁଁ ସର୍ବତ ଦୟା ।

ତାବି ମଧ୍ୟମାକୁ ତାଳି ଆଶିମାକୁ ଏଠାକୁ କାହା ଭରସା । ୨ ।

ଭବତର ନାରି ନିଃସରବି ଗୁରୁ ପ୍ରହରେ ନୟନ ଯୁଗ୍ମ ।

ଭବତର ଦେବ ମୁକୁ ଅବସୁବ ଶ୍ୟାମ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗୁଟି ଶ୍ରେଣ୍ଠ । ୩ ।

ତାକିତ ନାଶ ମୋହନ ବସୀରବେ ବିରହ ସୁଖେ ଏ ବନେ ।

ଭରୁଁ ଦେବୁ ସିନା ଆଗ୍ନେ ଜଳ ବିନା ନ ଶକା ତୁ ଆମ୍ଭ କାନେ । ୪ ।

ତାଳମ୍ବ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଞ୍ଜୁଳ ଦୟନା ସେ ଖେଳୁ ଆଉ ଭୁମ୍ଭ ଭୁଲେ ।

ତେଜୁଁ ଆଏ ବନସୀକ ଭୁମ୍ଭ ମନ ଶ୍ରଦ୍ଧଭରମନ ବୋଲେ । ୫ ।

—O—

ବଂଶଃ ପୁଂଶାଂ ନଶାଂ ସାକାବତସଃ ଶାସ୍ତ୍ରୀ କାଶ୍ୟଧୀଂ

ଭୃଷ୍ଣଥେ ଧନନାଃ ସୁନୋ କଥଂ ଯାସ୍ୟସ୍ୟଧୀନତାଂ ।

ଅବଶୀଷ୍ଟବୋଧୀଷ୍ଠ କହୋଲିମାଇ ନୋଲପ୍ରାପ୍ତସି କିଂ ପୁନସ୍ତରୁଣି
ତରଣିତ୍ବମ୍ଭୀକରଣିପୁମ୍ଭେପଦସ୍ୟ ମାମସି କୁଳକୁଳଦର୍ଶିଷ୍ଟାଂ ବିଧାୟ
ମହସ୍ବ ଦୁଃ କନ୍ୟାବିଧାୟସେ ।

ବୃଷ

ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଶାସ । ତାଳ ସିଂହା ।

ତାଳ ତାଳ ନାହିଁ କୁପାୟା ଝରିବ ରେ । ତଳା
ବାଜୁଥାଇ ବୁଜେ ଲଳିତାର ହୃଦୟକୁ, ବରୁଣା ଅଛି ବୋଲି ସେ
ନେଲା କେ ତା ଦର କି ରେ । ୧ । ଘୋରାଇ ଦେଲେ ଦୃଷ୍ଟ
ତକୋର ଚକ୍ଷୁରେ ଶୀତ, ଶୁଭ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରକାକୁ ବଡ଼ ଯାଏ ବହୁ ସର କି
ରେ । ୨ । ଘୁଲାଇଲା ପରି ତଳ ତଳେ ପଡ଼ିଯିବା ଭଳି, ଦେଲେଣି
ସେ କୁନ୍ଦଳୀଦଶନ । ଏ ସର କି ରେ । ୩ । ଘୋରୁଟିକି ସିନା ଦୁଃ
ମେ ଯାଉ ଯାଉଛି ଭୁଟି, ପିଇ ଦିଅନ୍ତି କି ଗୋଟିଆ ୪ ସେ ଶୋଭିକ
ରେ । ୪ । ଘନାତନାବିରୁ ଗୋପ ନଗରୀର ବନ୍ଦେ ଭୂପ, ବାଲୁକେଶ
ଦେବ ନିପକୃଷ୍ଣସୁଖ ସର କି ରେ । ୫ ।

କାୟଂ କାୟଂ ମୟୋଜ୍ଞେଃ କଥୂତମକପଟଂ ଗୁହ୍ୟକର୍ତ୍ତୃଭୂୟ
ପାୟଂ ପାୟଂ ଚ ଦୃଷ୍ଟାମସ ଚନ୍ଦ୍ରମଚନ୍ଦ୍ରକୂରନାସତଭିନ୍ନଂ ।

ନାନୁହାଶେନ ସାନୁଗ୍ରହମହତ୍ତ୍ୱ ମମ ପ୍ରାଣବିଶାଶନୋକ୍ରା-

ମିତ୍ତା ଭୂତା ବିଧାୟାସି ପସି ସୁମୁଖି ମେ ସେଶରୁଷଂ ତମାସଂ

ମୀନାକକକ ପଦ ଦୁନାୟନଃ କଥାମାତ୍ତ୍ୱ୍ୟବିଷୟେ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟର ଗୌରବ-
କିରକାନ୍ତୁକାକାଜିହ୍ୱଦମ୍ଭବିଭୂମିବିସ୍ତୃତ ଭଦ୍ର ବୁଦ୍ଧି କଶୋଭ
ମହୋଷ୍ଠିତୋଭିରଂ ଲଳିତାଂ ।

ଲଳିତା

ସ୍ୱପ୍ନ ସୋମ । ଆଜ୍ଞାତାଳୀ ।

ଅତଶ୍ଚି କୁସୁମ ସମ ଶ୍ୟାମ ଦେ ମୁଁ ବଲିଛି । ପଦ ।

ଆଳି ଆମ୍ଭର ନିଶାଜ ଅବସ୍ଥାକୁ ସେ ସେ ବଡ଼ ଅବଶ୍ୟ ତା ଶ୍ରେଣୀରେ
ମୁଁ ନିବେଦନ କଲିଛି । ୧ । ଆସକତ କଲେ ମୁଁ ଅଶ୍ରୁ ସୁଧା
ମୟୁଗ ଆବର ସରିବ ମୋର ଜୀରାଲେ ଦେଁ ମଲିଛି । ୨ । ଅଧ
ଅଧରରେ ସ୍ନାତ ଉନ୍ନତି ଦେଲେ ଲଳିତ ରହିବ ଏହିଟି ବୋଲିବୁ ପା

ଭବବଳୀଃ । ଅଦୃଶ୍ୟବତ୍ ସେଷାଃ ଅଜିବାକଲେ ସର ଅଭାବେ
 ଭବନ ଦେବ ଏ ବଞ୍ଚିତପଞ୍ଚୀଃ । ୪ । ଉଚ୍ଚ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନୃପବର
 ଭବନ ଗୋପପୁର ଆଶ୍ରୟ ନୋହୁବ ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ ଗିରି ଦଣ୍ଡଃ । ୫ ।
 ଅଦ୍ଭୁତର୍ଜନାଥ ଭାଷେ ଆଶା ଧାନେ କି ଶୋଭା ସେ ଅଖିଳ ଜନନୀ
 ନାସା ମୁଗମଦ କଲଟି । ୬ ।

ଯାମ ପ୍ରଭାସ-ନୁକୁଳ ସ୍ଥିତୁଂ ପ୍ରିୟାୟା —

ସ୍ବେତଃ ସତୋରୁଚସତୋ ଦର ଲେଖନାୟାଃ ।

ସ୍ବାମୀ ପ୍ରସନମସି ତେଦଭବ କୃତାର୍ଥା ।

ନୋତେଭୁଦାସ୍ୟ ଯେ ବିଷଣ ମେତଦେବ ।

ନନ୍ଦନନ କଦାଚିଲାଭବ୍ୟା ପ୍ରାପତତୌ ତମନୁରୁପସ୍ତୁନୁଷ୍ଠ
 ସୁଦରେନ୍ ସନ୍ନର୍ଜନକଳତାନନସନ୍ଦୋହାନୁଭବମନୋଦରଦା ଭବମେତ
 ନିବେଦ୍ୟ ନିଷ୍ଟାମ୍ୟ ସ୍ବାମୀଂ ଶ୍ରୀରାଧାୟା ପ୍ରବିଶ୍ୟ ତାଂ ପ୍ରଭ ଲଳିତା ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ କାନନ୍ଦଗଞ୍ଜିତା । ତାଳ ହିନ୍ଦୁଃ ।

ତୋ ଘେନ ତମାଳ ଶ୍ୟାମ ମୋ ମରଜି କସିଲ ରେ । ପଦ ।

ତଥାପିତ ଦେଲେ ଭିଲେ ତୋ ସ୍ବେତ ନ ରସିକା ରେ

ତଳେ ବସନ ପ୍ରମାତ ଦୃଶ ଦଶନରେ ଧରି କହିଲି ଯେ ଅନୁସର
 ସୁଜିତ ନ ଦିଲିଲ ରେ । ୧ । ତହିଁକି ବିଷୟ ଭବ କଲିଲ ମୋ ଗୁଡୁ
 ପ୍ରବ-ତଟକୁ ଘଟନ୍ତେ ଅବଧାନ ଦିନା ଦସିଲ ରେ । ୨ । ତପନଜା
 ତଟକୁ ଭୁ ତରୁଣୀଟା କେଉଁ କରୁହଲରୁ ଆସିଲୁ ଦେଉ ବଡ଼ ବୋଲି
 ଘୋଡ଼ିଲା ରେ । ୩ । ତାର ତୋର ସୁଲୋଚନା ତାରିତମ ବିବେଚନା
 ଲବ ହୋଇ ନାହିଁ ତହିଁ ତୋ ଚିତ୍ତ ରସିକା ରେ । ୪ । ତର-
 ସ୍ବାର ପୂର୍ବଭାଷା ତରଳର ସୁଖଆଶା ଶୋଚିବି ରୁନିଲା ଦୃଷା ଭ୍ରମର
 ବିଜାସିଲା ରେ । ୫ । ତୁଟା ସ୍ବେତ ଜନମନ ତୋ ସଙ୍ଗକୁ ବି ଭାଜନ
 ସମ୍ଭବ ହରିତନନ ଜଗଦେବ ର ସିଲ ରେ । ୬ ।

ହୁଏ । ଉଦୟନଦେବପ୍ରମୁଖ ଚନ୍ଦ୍ରୋଦୟପ୍ରମୁଖ ନିତ୍ୟଂସ୍ଥିତା
ପାୟାନ୍ତାମଧୁନପି ତନ୍ମୁ ଭବତି ଭଲ୍ୟାଂକାଶାଦବାତ୍ ।

ଆୟାସଃ ସର୍ବେ କେବଳଂ ଫଳମଭୁଦ୍ବାଧାପ୍ୟସାଧାରଣୀ ।

ଚେତସ୍ୟାବିରଭୁଦ୍ବାବଭୁବ ନ ପୁନଃସ୍ତୁ ଲାଲସୋଲସନ ।

ଦକ୍ଷ୍ୟା କଦାଚିଦୁଦୟାଭିଷ୍ଟସିଦ୍ଧୌ ସମୁଦାୟାମପି ବନ୍ଧ୍ୟାହମୁସ୍ତସ୍ତେ
କଳାଶବଲ୍ୟାଃ ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ସୁଗ ଗୋଡ଼ିକଙ୍ଗଲ । ଆଜ୍ଞତାଳୀ ।

ଥାପି ରେ କହୁ ତଥାପି, ରେ ପ୍ରିୟସଖି ।

ଥୁବ ବ ଶୁଦ୍ଧିବ ପାଶ । ପଦ ।

ଥୁଲପର ସ୍ନେହ ଲାଗିଲା ବ କହୁ ଅଛୁଟି ତୋତେ ମୋ ରାଣ । ୧

ଥରେ ଦେଲେ ବିକ ଦେବି ମୋତେ ନିଜି ବଢାଇବ ପଞ୍ଚବାଣ । ୨ ।

ଥୋକାଏ ମୋ ପ୍ରୀତି ବିଧିକି ସମ୍ମତ ନ କଲେ କି ପରିହାଣ । ୩

ଥକାଇ ତୁ କହୁଁ କହୁଁ ଧୃତି ରହୁ ନାହିଁ ରେ ମୋର ଜାଣ । ୪ ।

ଥୋଇ ହୃଦେ ଛଳ ନ କର ବିକଳ କହୁ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗରାଣ । ୫ ।

ସୁଚିତ୍ରରାଗଦୁଃଖ ଶିଖଣ୍ଡମୌଳିବଦ କିମୁଖକୂଟବାନୁଦଙ୍ଗସଙ୍ଗ । ।

କଥୟ ଯଦ ସଖି ଭୁଣାୟ ମେନେ ବପୁରଥ କି ବିଷ୍ଣୁକାମିଧାରୟାମି

ସଦୃଶ ଦୟାସଦୃଶସମୁଦୃଶଦୃଶରେଣ ବିଳମ୍ବନମବଳମ୍ବ୍ୟବୁଦ୍ଧ

ସବିଶ୍ୱମ୍ଭାବାମୀ ବା କରଦନାନ୍ୟଥବା ତାପିସ୍ତସାଞ୍ଜିଶାଣାୟା ମୁଦନନ

ମଙ୍ଗି କରଷ୍ୟାମି ।

ଲଳିତା ।

ଗଗ ଭଟ୍ଟିଆସ । ଆଜ୍ଞତାଳୀ ।

ଦୁର୍ଲ୍ଲଭନ । ଦୁଃଖମୟ ନ କର ସରସ ମନ ।

ଦମ୍ଭଦର୍ଶିବାକୁ ସିନା କଲି ଛନ । ପଦ ।

ଦୁରୁ ମୁଁ ତବାର ଜାଣିହରି । ଦରିଦ୍ର ନଧ ଲଭିଲା ପରି ।

ଦ୍ୱିଭୁଗ ଆଦରେ ପ୍ରମୋଦନଦରେ ମଜି ଘେନି ଗଲେ କର ଧର ।

ଦୟାକରକର କର ରିତ । ଦନ୍ତବାସେ ରଖି ଦରସ୍ତିତ ।
 ଦଶବାଚ ଅନାମୟ ମୋତେ ଦେନାଦେନ କରି ପଶୁରଲେ ମିତ । ୧ ।
 ଦେଖିଲି ଯାହା ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗେ ଦୁଃଖ । ଦଳତ ହୋଇଗଲା ମୋ ପ୍ରତି
 ଦ୍ଵୀପସ୍ଵାର ଶଶିରେଖା ପ୍ରାୟ ଦଶ ଗଲେଣି ସେ ଲୁପ୍ତ ନାଳ ହାତୀ । ୩
 ଦୁର୍ବଳ ସାଲସ ଦେଖି ଚାଲି । ଦୁର୍ଭୁକ୍ତରେ କିଛି ପଚାରିଲି ।
 ଦାର୍ପ ଚନ୍ଦ୍ର ନାସାନଳ ତେଜନ୍ତେ ଅହା ମରଇତ ବଚାରିଲି । ୪ ।
 ଦୁର୍ବାର ତୋ ନେତ୍ରାଞ୍ଚଳ-ଶର । ଦେବାରୁ ଦୁଃଖ ଦୁଃସହଜର ।
 ଦିବାଲା ହେବାର ଦେହ ମଜ୍ଞାସାର ଜାଣି ଯାହେଲା ମାନସମୋର । ୫
 ଦେବ ଦଇବ ତୋ ଅଭିମତ । ଦୁରକର ଦ୍ରାଘରକୁ ମିତ ।
 ଦବିଷ୍ଠ ଏ କଷ୍ଟ ଯାକ ହେବ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗମାଧର ଏ ବିରଚିତ । ୬ ।

ସମାଶ୍ଵସିତ୍ଵ ମାନନ ଉଦତ୍ତଧୈର୍ଯ୍ୟଜଞ୍ଜୀଷୟା
 ନବଲୁପ୍ତପାଟବ ତବ ପୁରଃ ପ୍ରଣିତଂ ବଚଃ ।
 ଅମଳମଧୁମୟଂ କିମରବିଳସନ୍ତଂ ବିନା
 ନୃବିନ୍ଦଇ ମୁଦ ଦୃଦନ୍ତରଗତା ମିଳନ୍ତେ ଯୁବା ।
 ପ୍ରସିତଂ ମାନନମହନ୍ତଂ ବନପ୍ରିୟ ଲବ ସଂରକ୍ଷଣା ଯୁବଲୋଲମ୍ବ
 ଲବ ଚନ୍ଦ୍ରକାଂ ତକୋର ଲବ ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ରମୁଦରେମଶ୍ରୀଳ ଚାତକ ଲବ
 ଚିନ୍ତାମଣିମକ୍ଷଣ ଲବ ଭ୍ରାମନବରତଂ ବଞ୍ଚରମପ୍ରଦେହନୟନାନନ୍ଦନ
 ସୁବନ୍ ଚିତ୍ରୋତ୍ତଃ ଦିଦିତ୍ତ ହଂ କଂ ରୋଦନେନ ରୋଦୟିଷ୍ୟସି
 ରୋଦସି ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ତୋଡ଼ିଜଙ୍ଗଳା । ଆଠବାଳୀ
 ଧୀର ରେ ତ ଧନ ତୁ ନ ଦେଲୁ ଅନ ।
 ଧରଲେ ତ ସତେ କର ଯୁବରାଜ ! ପଦ ।
 ଧରମବଳୁଁ କି ମୋର ଧୂପି ଦେଇ ନିଜ କୃର
 କୋଳକୁ ଆଣିଲୁ କଳା ଦୁନି ରାଜ । ୧ ।

ଧରାରେ ଯେତେ ପୁରୁଷେ ଧୂଷ୍ଣ ତାହାଙ୍କ ଗୁରୁ ସେ
 ଧନର ଯେ ବଳେ ତାହାଙ୍କର ବ୍ୟାଜ । ୨ ।
 ଧୂରନ୍ଧର ସେ ଇଚ୍ଛାରେ ଧରଣକୁ କେନ୍ଦ୍ର ସତେ
 ଧମକାଇଲା କି ତୋତେ କିଛି ଲାଜ । ୩ ।
 ଧନ୍ୟ ହୋଇ ବଳିହୀନ ଧୂଷର ହୋଇବା ମନ
 ଧୋଇ ଚିନ୍ତା କଲଙ୍କ ସମାଜ ମଜ । ୪
 ଧରଣୀକୁ ଜଗଦେବ ଧାନେ ବଳିହୀ ବଳର
 ଧରାକୁଳ କରେ ମସ୍ତକରେ ଥାଜ । ୫ ।

ଭୂରାବଦ୍ୟ ସଖି କିଂ ନ ବିଚିତ୍ରୀ ଯନ୍ମୁମୁକ୍ତବୀରୀମ୍ନି ବିକିର୍ଣ୍ଣା
 ଶକରାଜିବର ଶକ୍ତିଲତାପୁଃ ସମ୍ପ୍ରତି ତେନ୍ଦୁ ମୁଖି ବାନ୍ତେକୁଳା
 ଦୀର୍ଘୋନ୍ନିତପ୍ରାୟର ଶ୍ରେଣୀଃ ପ୍ରତ୍ୟାଗ୍ରହଣୁରବ ରାଜନ୍ୟାକୌମୁଦିବ
 ଚନ୍ଦ୍ରସମୁଦବଳିତ ଶ୍ରୀ ପୌ ଶୁଭଲେଖାପୁଃ ଆପଣି ଶେବସଦ୍ଭିତ୍ତିବୃନ୍ତେ
 ବ୍ରହ୍ମାନଧାରବେ ସଖି ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ମମ ଭୂମସି ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ କାମୋଦୀ । ଏକତାଳୀ ।

ନବବିଳ ସିନା ରେ ? ନକ୍ଷେତ୍ରେଶଦ୍ଵାସିନି । ପଦ ।

ନିଶିନିଦ ନୟନ ନଜାଣଇଁ ନିଶାନବିସିନାଦଳ ଶେଷେ ଯାଇଲି ।
 ନିପବନପବନ ନିର୍ଧ୍ୟୁମଣିଶା ଧନଞ୍ଜୟ ଝାସରୁ କରେ କଟୁଁ କେଳି । ୧ ।
 ନିଷ୍ଠୁରଗୁଣ କୁଳିଶରୁ ପଡ଼ିଛି ବଳି ନିଷ୍ଠୁର ଭନିବର୍ଣ୍ଣ ନାହିଁ ଲେଖି
 ନାଗଲୁବିମୋ ଦୁନ ମାନ୍ୟ ମାଣକ ମନ କପଟସଂପୁଟରେ ଅଛି ରଖି । ୨
 ନାହିଁ ବୋଲିବା ବାଣୀ ନିପଟ ନାହିଁ ଶୁଣି ନଳିନୀ ଯିବେ ହୋଇବସ
 ଦେବ । ନନ୍ଦନନ ପ୍ରେମବଶେ ନୋହିବ ଭ୍ରମ ନିତ୍ୟ ନାହିଁ ଯେବେ
 ଗତି ଥିବ । ୩ । ନବ ବରଷ ଉଣା କାଳୁଁ ତଥୁଛି ଯଶା ନ ଶାନ୍ତେଇବ
 ଯନ୍ତ୍ର ଗୋବର୍ଦ୍ଧନ । ନିଶାନଇଜବୋଷନର ତୋ କୁଳ ଦସ ଅନ୍ଧିବ

କଣ୍ଠିରବମଧ୍ୟା ଘେନ । ୪ । ନିରନ୍ତରରେ ରସ ପ୍ରସଞ୍ଜଣ ଶୀଘ୍ର ଧାର
 ସ୍ଵକାରକାର ପର ଲାଗେ । ନିମିଷକରେ ଜ୍ଵାଳା ଜନ୍ମାଇ ଜିଣି ଦଳା
 ହଳକୁ ଯେ ସଜ୍ଞାଲମ୍ପଦାନାଗେ । ୫ । ନନ୍ଦାର ନିବେଦନ ହୋଇବୁ
 ରେ ନୂତନ ମନ୍ଦାର ବିମ୍ବାକୁରୁଦଳାଧର । ନିଶାର ମଣିକରକଲିକାତୟ
 ତୋର ହୋଇଯିବ କଳାନ୍ତ କାଳ ଶର । ୬ । ନିବେଦନ କରୁଛି
 କରବଞ୍ଚ ଧରୁଛି ହେଲେ ହେଉ ବିରୁଚି ନିଦ୍ରାହାରେ । ନରନଥ
 ଶ୍ରୀହରିଚନ୍ଦନ ବନ୍ଦେ ଗୋଟ ନିରସ ମାଳବାହୁ ମୁଦ୍ରାହାରେ । ୭ ।

ମଦ୍‌ବିଜ୍ଞାପନ ନନ୍ଦରେଣ ମହତା ସୁଦ୍ଧା ନୟନେଶବ

କର୍ଣ୍ଣାଭ୍ୟର୍ଷମପଶ୍ୟାମୀ ଶେ ତଥା ରଜୀସ୍ତଦଜୀବୁଦେଃ ।

ସତ୍ୟଂ ତାବଦତଂ ତଥାପି ସୁଦୃଶାଂ ଗତ୍ୟନ୍ତରଂ ଚେଦଭୁବ

ପ୍ରେମା ତତ୍ତ୍ଵ ବିଚିତ୍ର ଶିଖଣ୍ଡ ମୁକୁଟେ ଧ୍ୟାୟୋ ନ ହେୟଃ ପରଂ

ବୃଷ୍ଟଂ ବୃଷ୍ଟବର୍ମାନମିବ ଶଲଭରାଶିତ୍ୟ ଭାଦୃଶା ନିବାନବାମ୍ରତ୍ୟା

ଚେତୋବୃତ୍ତି ଶର୍ମେନ୍‌ରୋମିନନ୍ତଭେ ।

ଶ୍ରୀରାଧା ।

ରାଗ ଭୈରବ । ଆଡ଼ିତାଳ ।

ପ୍ରିୟହସ୍ତ । ପରମାନ ବଡ଼ ଭୁଞ୍ଜି ଗୋ ।

ପାରୁ ରସେ କେତେ ଛନ୍ଦେମୋହି ଗୋ । ପଦ ।

ପରମ ପଦରେ ନେଇ ଜାଣୁ ତୁ ବସାଇ । ପୁଣି ତହୁଁ ଆଶୁ ତଳା
 ତଳକୁ ଖସାଇ । ପାଶେ ଗାଇ ମନୁ ନାନା କଦନ ଲସାଇ । ପୀତୁଅଶ୍ରୁ
 ବରଣାଇ ଗୋ । ୧ । ପରବଚନ ଚିପୁଛି ପିଲବା ପିପୁଷ । ପରଶତ
 ସମୟେ ସେ ହେବ ଯେବେ ବିଷ । ପ୍ରସନ୍ନ ହେବା ଶଙ୍ଖାରେ ଜହ୍ନିଲେ
 କଲୁଷ । ପ୍ରୟୋଗ କରାବା କଷ ଗୋ । ୨ । ପ୍ରବସନା କରେ ଜଣ ନ
 ଶାଏ ସନ୍ଦେହ । ପସନ୍ଦ ନୁହଇ ପର ପୁରୁଷରେ ସ୍ନେହ । ପରବେଶ
 ହେବ ଯେବେ ପ୍ରାଣଭୁଲେ ଦେହ । ପ୍ରାଣୀ ତ କରବ କହ ଗୋ । ୩ ।
 ପିପାଇ ଦୁହଁକି ଥରେ ଦୁହଁକ ଅଧର । ପଛେ ବହୁଆତରଣପୁତନୁ

ବଧର । ପୀତପଟ ନଟ ନା ମୋ ଅଗରେ ନ ଧର । ପାଳିଏ ମାତ୍ର
ଭବର ଗୋ । ୪ । ପୁରୁଷରମଣି ଶ୍ୟାମେ ଅଛୁ ମୋରଥାଣ । ପରପର
ବାଦ ମୁଣ୍ଡେ ଟାକର ବରଷ । ପୃଥ୍ବୀଚକ୍ରବାଳ ପର ବୁଝ ବାଲୁକେଶ ।
ପ୍ରସରାଇଲେ ଏ ରସ ଗୋ । ୫ ।

ମାମତ୍ରା ଲିଙ୍ଗନବ୍ୟବ୍ୟବଜ୍ଞାନାର୍ଥ୍ୟଦୃଷ୍ଟିକା—

ସବିଧା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ବିଷୟେ ତଂ ତସ୍ୟାଦ୍ୟୋଃସଃ ପୁନଃ ।

ଆର୍ତ୍ତସ୍ୟାପି ପିପାସୟାମୁଦ୍ଧେର ବାର୍ତ୍ତାଂ ନବେଦ୍ୟ ଶୁଭେ ।

ଭୟଃ ଶମ୍ଭବଦମ୍ଭେଳେଽପି ନା କିଂ ଭାରତ ଶସସେ ।

କନ୍ୟାସନ୍ତତ ଚନ୍ଦ୍ରାବୁ ନୁଦକୁମୁଦାଗ୍ରଦଳତ ହୃଦୟସ୍ୟ ପିପାସା
ଭୂଷ୍ୟ ବଦନାନ୍ତରେ ସୁଧାସୁଧାର୍ବ ବିନ୍ୟସ୍ୟ ମନୁମନ୍ତରେଶେବ ପୁନର
ହିତ୍ୟ କୋବାନିମାସତ୍ ।

ଲଳିତା ।

ରାଗ ଭୋଗ ପରଜ । ଏବଂତଳ ।

ପାଟିପତ୍ତବାର ନିକୃଷ୍ଟ ସଂଭବ ଶ୍ରମ ମୋ ତରଣ ତଳ । ପରୁର
ଖୋର ଆରେକ୍ତ ହେବାର ଏହି ଏତା ଏଥୁଁ ଫଳ ରେ । ବିଶୋଚି ।
ପିଟିଲୋ ଯେ ସଂଳପ । ଫୁଲ ଗଲୁ ଫୁଲଲଲମ ରସିକା ଜାଣିପର
ପ୍ୟାମସ୍ନେହ ରେ । ୧ ।

ଫଳାଇ ନାନା ବିନୟ କହୁଁ ଦନ୍ତେ ତୃଣ ଧରବାର ଗଲା । ପଟ୍ଟା
ବପାଳରେକୃତ ହୃଦୟା ବୋଲାଇବା ଲେଖାଥିଲା ରେ । ବିଶୋର ।
ଫଳାଧନ ଭୂତ ମୋର । ପିପାସାଦ କାହୁଁ କରବ ତୋ ନାମେ ନିନ୍ଦା
କଲେ ପଛେ କର ରେ । ୨ ।

ଫଳୁଆର ପର ଭରଜ ରେ ରସ ରସ ସେ ଗଳମଣିତ । ପରଜଭୁଲେ
ଛେଦାରେ ରକ୍ତାଅ କହୁ ବଲ୍ଲୀଧାରଣୀ ତ ରେ । ବିଶୋର । ଫଳମାସ
ମନେ ମନେ । ଫେର ଦଅନ୍ତୁ ସେ ଆବର ମୁ ଯେବେ ଯିବି ସେ ଦର-
ଭୁ ଦନେ ରେ । ୩ ।

ପକିତ ହୋଇ ଦୂର ରେ ଥିଲେ ଦେଲେ ଭଜିଥିବାଇତସତ । ଫେଡ଼ାନ୍ତୁ
ତୋ ବନ୍ଧୁ ସୁଖ ଦେଇ ଅଶୁଶ୍ରୁତ ଏ ଆମ୍ଭ ବାଞ୍ଛିତ ରେ । ବିଶୋର
ପୁରୁଣା ହୋଇ ତୁ ଭସ । ଫେରିଆସି ମାତ୍ର ଆମ୍ଭ ଆଗେ ନେତ୍ରବୃଷ୍ଟ
ନିର ନ ବରଷ ରେ । ୪ ।

ଫୋଟକା ଦେଉଛି ଶୁଅଙ୍ଗେ ସିଞ୍ଚିଲେ ଚର୍ପୁର ଚନ୍ଦନ ବାର । ଫୁଲି
ଦେଲେ ଛୁଡ଼ିଯିବାସରି ପଡ଼ିଅଛୁଟି ତନୁବନ୍ଧର ରେ । ବିଶୋର । ଫୁବା
ର ନୋହୁ ଜଗତେ । ଫତୁଆ ନୁହ ତୁ ବୋଲେ ଜଗବେବ ଦର
ତନନ ଏ ଗୀତ ରେ । ୫ ।

ଆକୃଷ୍ଟଂ ଭବନାଦ୍ ଭବନାଦପି ତବ ପ୍ରୋତ୍ତଙ୍ଗ ସୌଧୋଦରଂ
ଯାତାୟୁ ତପଦାନ୍ତ ପାତକ ପତଂ ଲବ୍ଧଂ ମୟୈତଃପରଂ ॥
ଅନ୍ୟାଂଶେଷେଷ ସୁନ୍ୟମୀଶ୍ବର ସ୍ୱାମିନୋଽନ୍ୟଂଦୈ ତ୍ୟେନ ତତ
ସୌଭାଗ୍ୟ- ବିତତଂ ମୁଦାନ୍ତୁ ଭବତଂ ନାୟାମୀ ମାୟାବିନୀ ।

ହା ହା ତଳୁକଚୂଡ଼ା ନନ୍ଦନତରତେ ମାୟା ପ୍ରତ୍ୟପ୍ତମେତ୍ୟବିଶିଷ୍ଟାଂ
ନ ନିରାବୃତ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟହଂ ପ୍ରଭୃଦ୍ପ୍ରଭଦନ୍ୟମାନ ମନୋରଥ ମଞ୍ଜୁସଫଳ
ଲଭସି ।

ଭାଷା ସମ୍ପାଦନ ।

ରାଗ ସାବେର । ଅଠତାଳ ।

ବିଚକ୍ଷଣା ରେ । ବନା ତୋ ପ୍ରୀତି କେ ଗତ ଅଛି ଜଗତ ରେ । ପଦ
ବୋଲି ଦେଲି ସିନା ଗେଲେ ଦୃଷି । ବିଶେଷ ତୋ ସମ୍ମେ ନାହିଁ
ବିଶାସୀ । ବାଞ୍ଛନାକୁ ମୋମନ ତୁ ପାଶି । ବିଶେଷରେ ମୋ ଦୃଢ଼ନ୍ତର
ତୋତେ ଜଣା ରେ । ୬ ।

ବିବେ ବିଶେ ସେ ଯାହାକୁ ସ୍ନେହେ । ବିଚ୍ଛ ତା ଠାରୁ ଜୀବନ ନୁହେ
ବଳ ତାହାଠାରେ ସିନା ରହେ । ବହୁରଙ୍ଗେ ରହି ଭୁଲୁଛନ୍ତି
ଅଗଣାରେ । ୭ ।

ବିଶ୍ୱାସୀର ଜଣେ କାଳୁ । ବିହସ୍ତାଶ ପରି ପଦପାଳୁ । ବିଧିବଦ୍ଧ
ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦାତା । ଭ୍ରମର ଦେହରୁ ଏହି ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଗୋଷ୍ଠୀରେ । ୩ ।

ବୋଲେ ବସ ଦୁର୍ଗର ମନ୍ଦିର । ବଳ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଯିବା । ବଣ
ଗୀତ ପାୟୁଷ ପିଇବା । ବରାବର ନ ପଛୁଁ ଅସିଦ୍ଧା ଅଜଣା ଭେ । ୪

କୌତୁକାଲପିତମୀଷଦତଥ୍ୟଂ କୌତୁକା ଦୃଢ଼ ଦଥାମୀ ବୟସ୍ୟା

ପିଣ୍ଡସେ ମମ ଯଥା ଭ୍ରମରଦୟା ପିଣ୍ଡପେଷଣଭୟେ ବଦାମୀ ॥

ଉପିତାଂ ପ୍ରାଣାଧିକାରୀଂ ଭାଂ ବିନାଶ ନ ଚର୍ଯ୍ୟାଂ ମଦୁକ୍ତିନିଷ୍ପର୍ଯ୍ୟା
ନିଦନ ପର୍ଯ୍ୟା ଲୋଚନାଭିର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀଂ ବିନାଶର କନ୍ୟାସ୍ତ୍ରୀକ
ଧୌର୍ଯ୍ୟମବଲମ୍ବ୍ୟ ଯଦୁକ୍ତନିଷ୍ପର୍ଯ୍ୟାଦି ତଦବିଷ୍ଣୁଦ୍ୟାବିଚାରୀଂ ଗମ୍ଭୀର
ବୈଳାୟୁ ଯୌବତଜାବନାନ୍ତ ଯାତନାୟତାନ କୋଟିଲକ୍ଷ୍ୟାପି
ତଥ୍ୟାଞ୍ଜଣିଞ୍ଜଣିଞ୍ଜଣିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠରସ୍ୟ ଭ୍ରମର ରମଣୀୟାୟୁରୁବ ସୁସମାମବ
ଲୋକପ୍ରିୟାବ ଇତି ବିଜ୍ଞାନିସ୍ତନକଦମ୍ବିକସ୍ତୁତିଶ୍ଚ ମାତମ୍ବରତରଣ
ହସ୍ତନରମ୍ୟଂ ନିଷ୍ପତ୍ୟ କଦମ୍ବ କୁଞ୍ଜ କାନନାନ୍ତବିଶତୁଃ ।

ଲଳିତା ।

ଗୋ କେଦାର ଗୋଡ଼ା । ତାଳ ତ୍ରିପଟା ।

ରଙ୍ଗୀ ଗୁଢ଼ାଁ; ଭୃଗୁନିଳଭୃଙ୍ଗୀ ଭ୍ରମର ଜୀବ ସଙ୍ଗୀ । ପଦ ।

ଭାଗ୍ୟ ଏ ଜନ ଅଖି ଜନନରଟି ସଖି ଜାଣି ରେ । ଭବନି ତୁ ନ ଯା
ନୁଥ ବାଣରେ । ଭୁକ ପା ଗଢ଼ୁ ଛନ୍ଦ ମୋ ଗଲେ । ଭିନ୍ନ ପାଦ କଣ୍ଠ
ଞ୍ଜ ଧରଣୀ ତଳେ । ଭ୍ରମଣୀ ରେ । ପଡ଼ । ଭଲ ମାନୁଛ ଦେଶ
ସୁଧାମୟୁକ୍ତ ମୁଖ ଅଳକତଳେ ଅଖଣ୍ଡିତ ଘୋଚନା ଲେଖ ଭଳବେ
ଦୃଷ୍ଟିରଣ ସଖି ରେ । ବି ଦଶେ ତଳା ତଳଗୁରୁ ଚନ୍ଦ୍ରିକାରୁଲ । ୧ ।

ବସ୍ତ୍ରିତ ନବରବି କୁଣ୍ଡଳ ଯୁଗ ଛବି ଗଣ୍ଡ ରେ । ଭୟର ଏହିଟି
ବିବେକ ମୁଣ୍ଡରେ । ବ୍ୟବସାୟକ ମାଣବ୍ୟବର । ଭ୍ରମ ଜୀବ ଭରୁଅଛ
ମଧୁରାଧର । ଭ୍ରମଣୀ ରେ । ପଡ଼ । ଭୁକ ଭୃଷା ବିପକ୍ଷ ପ୍ରହେତବରୁ

ଜାଣ ଏ ବିଶୋର କହାସ କେବଳ ଏହା କଷ୍ଟ ବନଇ ତଳ ବସ
ସଖି ରେ । କହ ବିବର ରିତେ ଯୁବକ ଧରି କେତେ । ୨ ।

ରଜିତପୁରେ ଭଲ ଦେବାର ବେଡ଼େ ଶୋଭା ପ୍ରକାଶେ । ରରତ
ତି ହାର ସେ ବସ ଆକାଶେ । ଭର୍ତ୍ତ ସନାଧୁ ରଜା କରବ । ରଲେ
ଏହା କରବମଳ ବସୀବେ । ଭୁଂଶୁକା ରେ । ପଡ଼ । ରୁଷ୍ଟଭବଟି
ସକ୍ରବ ନୟନ ଧରି ଜାଣି ଶେଷ ଅତି ଭେ ନାୟକଦ୍ବୟ
ମଦହରଦଗଜ ସଖି ରେ । ଶୋଭା ନିଧି ତୋ ଗାତ୍ର ନ ରୁମ୍ଭୁ ଶ୍ୟାମ
ନେତ୍ର ॥

ଭୂଷିଲେ ଅଳ୍ପଦୁର୍ଗ ଶିଳା ପେଟହର୍ଗ ମଦବା । ଏ ଶଙ୍ଖାର ରସ
ବରଷେ ମେଘବା । ଭୂଂପଣରେ ଦେଲେଏହାର । ଭୁଜ ଭୁଜଗେନ୍ଦ୍ର
କରନ୍ତା କରଣ ହାର । ଭୁଂଶୁକା ରେ । ପଡ଼ । ରଜିତାନ୍ତ୍ର ବଜନ
ଦବସେ ପିବଦାନ ଶକ୍ତି ଏ କୃପା ଦେନ ସ୍ବାର୍ଥ କରନ୍ତା ଜନସେବ ଜଳ
ଜୟୋନ ସଖି ରେ । କରବେ ଅନୁଗ୍ରହ ଏ ମୋହନ ବିଗ୍ରହ । ୩ ।

ବୁକାଭୁକ୍ତିର୍ଯ୍ୟେର୍ଯ୍ୟବ୍ୟୟକରଣଧୂର୍ଯ୍ୟସ୍ଥିତଲବୋ —

ଦଧନ୍ନାପାତ୍ୟ ସେ ଭୁବନନୟନଃ ଶେଷନକତଃ ।

ହରଃ ସୋହୟଂ କାଳାମୁଦନଭବମାଳାଗମରୁଚିଃ ।

କୃତସ୍ତୌର୍ଯ୍ୟନ୍ୟାସଂ ଗତନିମେଶୟା ସଂପିବ ଦୃଶା ।

ଭେ ବିଜ୍ଞାପ୍ୟ ରାଧାଙ୍ଗ ପୌରବଲ୍ୟରାଧ୍ୟାତ୍ମଜମଙ୍ଗଳ ସଙ୍ଗିତ ଉଧୁ
କରନକରବିଜା ଗପ୍ତବିଳାସ ପୁଣି ନିକୁଞ୍ଜ ପୁଞ୍ଜ ମାୟାବଂ ହରେଲ୍ଲେଚନ
ଗୋତରକୃତ୍ୟ କରୁମନିତୟା ବଚସ୍ବ ସମୁଦ୍ୟାତ୍ମବସ୍ବେବ ତତୋ ଲଭ
ଗାତ୍ରଂ ପ୍ରତି ସ୍ବଚ୍ଚତୟାଂ ଲଳିତାୟାଂ ।

ରାଗ ମରୁଥା । ତାଳ ଟିପ୍ପଟା ।

ମଧୁରେ । ମନ୍ଦ ମନ୍ଦ ହୋଇ ଗଜବହ ପ୍ରସନ୍ନ । କଦମ୍ବ ନିକୁଞ୍ଜସିମାରେ
ମନ୍ଦର ସେବେ ତମକ ଲେବେ ଭୂଷିଲେ ରୁଷି ମାରେ । ନିଳଦ୍ର କତା
ଦମ୍ବ ବନିତା ବଦନେ ମଣି ମାରେ । ମଣ୍ଡି ହେଲ ସେ ବନ ସୁଲ ମହା ।

ଇକବ ମହେନ୍ଦ୍ର ନୀଳ ମୟୁକ୍ତିଶ୍ରୀମୟମଞ୍ଜରୀ ବିଷୟ ସ୍ତବମାତ୍ରେ । ୧୮ ।
 ମିଶିଲୁ ଶୁଭନୟନ ବାରରୁଦ୍ଧ ବଦନ ଲଭିଲା ବାରି ମିଳନ । ଶ୍ୟାମ
 ଗର୍ଭର ଦୁଇ ମୂର୍ତ୍ତି । ମଧୁସୂଦନ ଲଭିଲୁ ଅବା ନବ ସରସୀ ରୁଦ୍ଧ ।
 ମାନସ ଅଙ୍ଗ ଭେଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଭଙ୍ଗି ଭରିଲୁ ମେନୁଦ । ମନ୍ଦଳି ଗଲୁ ସେହ
 ସାବିକ ମୃତ୍ୟୁରୁର ସଂସାର ଯାକ ମନ୍ତ୍ରାର ଦେଲା ଦୁହିତ ମନ
 ମହମୋଦ ପ୍ରବାହ ॥ ୧ । ମଦଦ୍ବିରଦ ମଥୁରା ହ୍ରଦ ମୂର୍ତ୍ତିର ମହେନ୍ଦ୍ର
 ଆମୋଦ ପୁଲ ପରାଗ ପରି ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗ ବାସ । ମୁଗ ଲଞ୍ଛନ ଫେରି ପଶ୍ଚି
 ଧାବଲୁ ପରବାସ । ମଧୁମାଦକ ଗୁଣ ସୁତକ କୋକିଳ କଲ ଘୋଷମଣି
 ମଣ୍ଡିତ ମଞ୍ଜୁ ମଞ୍ଜିର ଭୃଷା ସିଞ୍ଚିତ ରସନା ଦ୍ଵାର ଚିତ୍ତାର ଧରକଟି
 ପ୍ରବଣେ କଲା ବିବେକ ମୋଷ । ୨ । ମଧୁ ମଧୁର ବଧୂ ଅଧର ବିଶୋର
 ବର ଦଶନାମ୍ବର ବିମ୍ବ ତୁମ୍ଭର ଚୁକ୍ତିର ସ୍ଵନ ମେଲା । ମୁଦୁମନ୍ଦୁଅଧୁନ
 ଜନନ କଲୁଟି ଯେହୁଁ ଖେଲା । ମହେନ୍ଦ୍ର ମଣିବଳୟ ଶ୍ରେଣୀ ରହିଲୁ
 ହୋଇ ଲୋଲୁ । ମନୋଜ୍ଞି ଶୁଣୁ ପୀୟୂଷମୟ ମେଣ୍ଡିତ ହେଉଁ ସେହୁ
 ସମୟ ମାର ମହତ୍ତ୍ଵ ଗଲୁ ତ ନାହିଁ ହେଲୁ ସଂସୟ ଲୋଲା । ୩ ।
 ମନ୍ଦାର ବନ ସେ ବନରସା ଚକ୍ରେରତଲ ॥ ସୁନାବରସା ରସିଲେ ସବ
 ଗଜଜମାନେ ଗାନେ । ମାଛ ତାଣ୍ଡବ ରଚିଲେ ଦେବଦାସୀ ସ ସାବଧାନ
 ନେ । ମଦଳ ଘୋଷ ହେଲା ହିଦୟ ମଣ୍ଡିଲେ ସବୁ ସ୍ଵାନେ । ମୁକତି
 ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲୁ ଧିଲୋଳି ମାନସୁଁ ମାନ କଲେ । ପାତକ ଶ୍ରାଦ୍ଧଗଦେବ
 ସେ ସହୋତ୍ସବ ବାଞ୍ଛିଲ ଧାନେ ଗାନେ । ୪ ।

ପ୍ରାପ୍ତ କାଳତମସାନ୍ ଦିଗ୍ଘପାତହ

ପ୍ରାୟଃ ସମାକଳବିବେକଦୃଶାଂ ଜନାନଂ

ଶୃଙ୍ଗୀରପ୍ରସବପୀତ ମୟୁଖ ଲେଖା

ଜିତୋପୁଳାଂ ଶୃମୟୁମସ୍ତ୍ରୀବନାୟୁ ତେଜଃ ॥

ଶିଶୁବତ୍ସାନ୍ତରିକାଂ ମଳାମିବ ଶାଶୋଜ୍ଞାନାଂ ମଣିମିବ ତମସାଗ୍ରସ୍ତା
କିଂସିତାଂ ଚନ୍ଦ୍ରକାମିବଗଜେନ୍ଦ୍ରାଦଳିତୋଝିତାଂ ସରୋଜଜାମିବ ମୃଦେନ୍ଦ୍ର
ଚୂଡ଼ାତାନ୍ତୁରା ମୃଗାମିବାନଙ୍ଗସଞ୍ଚାର ମଙ୍ଗଳ ମହୋଦ୍ଭବାଦିଶୟାୟତ୍ନଂ
ଭୃସ୍ତମ୍ଭ ମନ୍ଦମରେଷ୍ୟ କୃଷ୍ଣଃ ।

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ଆଡ଼ ତାଳୀ ।

ଯୋଗାବର ରେ ? ଯଥାର୍ଥରେ ଜାଣ ମୁଁ କୋହର ରେ ।

ଯାମଲ ଭୂଧର ନର ପଘୋଧର ମରଦନଥା ଚାକର ରେ । ପଦ ।

ଯାବତ ତୋ ପାଦଚଞ୍ଚର ସୁଦତ ଗଜଗଦ ମୋ ଶେଖର ରେ ।

ଯତ୍ନେ, ସମାଧି ଶଶୁନା ତୁ ନିଧି ମୁଁ ରକ୍ତମାନଙ୍କ ବର ରେ ।

ଜନକ ବି ଭୂତ ସୂର୍ଷ ଚନ୍ଦ୍ର ମୁହାଁ ମୋ ମହାଶୁଭ ଦଶାର ରେ ।

ଯହେ ସମ୍ପଦବା ଚିନ୍ତା ଶି ଅବା ମୋ କରେ ଦେଲୁ ସୁଧାର ରେ ।

ଯୁବକ କଦମ୍ବ ରଜା ଅବଳମ୍ବ ଦୋଇଲି ଯେବେ ନିକର ରେ ।

ଯୁବକ ସନ୍ଧିକ ଦୋଇ ଅତି କ୍ରୁର ଦେଉ ଏବେ ପଞ୍ଚସରରେ । ୩ ।

ଯମୁନା ବାହିନୀ ତଟରୁ ହବନି ଅବନୀ ବନାଇବାର ରେ ।

ଯଶ ରଖି ନନ୍ଦା ପଟଳରୁ ବୃନ୍ଦା କରାଇଲାତ ନିବାର ରେ । ୪ ।

ଯଶୋଦା କୁମର ଗୀରେ ରାଧା ଶିର ନଥାଁଇଲେ ଲଜ୍ଜା ଭରରେ ।

ଯୁଗଳ ବିଗ୍ରହ କରି ଅନୁଗ୍ରହ ଅଷ୍ଟ ଦୁର୍ଗ ପୁରଦର ରେ । ୫ ।

ଅଦ୍ୟପ୍ରଭାତ୍ୟନଳମେନ୍ଦ୍ର ସହୋଦରାଷ୍ୟ

ଦାଢ଼େ ତବାସ୍ତ୍ୟୁତ୍ତମଦୁର୍ଗି ଶମେବସୁକ୍ତଃ ।

ଆଗୋଲବା ନ ଗଣପୃଥ୍ୟକୃଣଂ ଯଥାଲେ —

ବୀରେ ମମ ହମପି ତହୁତତଂ ସମସ୍ତ ।

ଭିତଂ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗ ଚୁମ୍ବୋତପୁତର୍ଯ୍ୟୋ ଚରଚୁମ୍ବୋତପୁତ୍ରାଚମଳ ରବରଣୋ
ସରତୁଲଗ୍ନହୁକ୍ତିପଟିମା ଟୋମଦଟି ତେମୁଦୁରବିଚୋତିଷ୍ଟେଲାଞ୍ଚଳ ବ୍ୟଜନ
ସାନନେଷ୍ଟାସନା ବସାନାୟାଂ ସିଶଦାୟାଂ ମଞ୍ଜୁଳତେଲି ମଞ୍ଜୁରନଳୟ
ହାରନାଲୟ ବୁଡିତ ବୁଡିଦେବା ।

ରାଗ କେଦାର । ଆତତାଳ ।

ରସାଳସା ରେ । ରସି ପୁଣି ଏକ ଲୋକ ଦୃଷା ଦେ । ପଦ ।
 ଭକ୍ତି ମା ରୁମ୍ଭିକା ଭକ୍ତ ଅଶା ରୋ ରାଜବେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲମଦ୍ଭଲେ କାସାରେ ୧
 ରଜନାଥସମର ପ୍ରଶଂସାରେ । ରମଣୀ କେ ନ ରସନ୍ତ ସଂସାରେ । ୨ ।
 ରସିକେ ରସନ୍ତ ଶିନା ନିଶାରେ । ରଜନ ସେସରେ ଏକ ଦଶାରେ । ୩
 ରହୁ ନାହିଁ ଯଶ ଆଜ ରୁଷାରେ । ରସା ରୁହୁ ଲତାକୁ ଅସାରେ । ୪
 ରମଣୀୟ ଦେମକୁ ଶୁଦ୍ଧସାରେ । ରଖିଲୁ କେଡ଼େ ନିବିଡ଼େମସାରେ । ୫
 ରାଜାଅଶ୍ୱତୁରୀର ଏ ରୁଷାରେ । ରସେ ଏବେ ବିଜେ ଦେଉଷସାରେ । ୬

ଆନାଦୃତ୍ୟାଳନାଂ ପ୍ରିୟବଚନ ମାତ୍ରମକଠିନଂ
 ଦଠାତ୍ପ୍ରେମଃ ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ଜନବିଜରୁକାସି ସଖି ତେଭି ।
 ଭଦ୍ରାଜପଥ୍ୟାସ୍ତା ବନମବନରୁଷାଦ୍ରିଂ ସୁଷମେ
 ସଥାରୁସାଦ୍ୟନ୍ତାନ୍ କୁରୁ କୃଷ ସପତ୍ନୀସ୍ୟଦ୍ୱିତୀଂ ।

ଚତସ୍ରଦାକଣ୍ଠ୍ୟାକଣ୍ଠୀର୍ୟର୍ଣ୍ଣ ରୁମ୍ଭିତରୁଣ୍ଡିକୀଜା ଲୋଚନାନୁଦୋ-
 ଶୀର୍ଷସ୍ପର୍ଶସାବନ୍ୟପର୍ବଦାନାଶୀର୍ବନିଧୁନେ ଯୁଦ୍ଧା ସା ପ୍ରକାନ୍ ମାଲ୍ୟ - ମୁ-
 ଶ୍ରଥାୟ ସହାସପ୍ରପଂ ବିଶୋରେଶ୍ୱରଂପ୍ରଭ ।

ରାଗ ଅବକାଶ । ଛିପୁଟା ପଦପଟ୍ଟ, ଆତତାଳ ।
 ଲାଳାନିଧି ଦେ । ଲଜେ ମୁଁ ଗଲିଟି ସତ୍ତି । ଲୁଗୁଲଛ କାହିଁ ଶ୍ୟାମ ଦେ
 ଦିଅ ମୋ ଲାଗିପାଡ଼ି । ପଦ ।

ଲଭ ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ପ୍ରାଣନିଧି କରି । ଲୋକଦୃଷାରେ ଯେବେ ଯିବିଧର
 ଲାଗିବି, ଯେବେ ପାଇନିନା ଦାଉ । ଲାଗିଲି ଆପଣଙ୍କୁ କେହି ଆଉ । ୧ ।
 ଲାଗି ଲାଗି ରାଗ ଅଛୁଟି ମୋର । ଲାଲମ ଆଦି ତୁଷା ସଜ କରି
 ଲଭିଥିବ ତୁମ୍ଭମଧ୍ୟ ଭଲକ । ଲେଖିଦିଅ ବେଗେ ନ ଦେଖୁ ଲୋକ । ୨
 ଲୋଭୁ ଶ୍ରୀଭୁଜବନ୍ଧା ଶିଥିଲାଅ । ଲତା ଗହଳେ ଗହଳେ ପଳାଅ ।
 ଲୁଗୁଲ ଲାମ୍ବାମୁକୃତଶିଖଣ୍ଡେ । ଲାଜକଥାଲୋକେ ଦେଖିଲେ ଦାଣ୍ଡେ । ୩

ଲଗାଇଲିକି ଯେଉଁ ରସରେ । ଲୁଟିବ ସିନା କାଲି ପରାବରେ
ଲବି ଆସିବେ ଅବି ନୃପାସିନ । ଲୁହୁଆଣି କେତେ ଦେଲେଦେବଦ,
ଲଳିତା ନୁହେଁ ସେ ତାକୁଅଛି । ଲକ୍ଷେଦୃଷ୍ଟରେ ମୁଁ ରଖିଛି ବାଛି
ଲଘୁକରିବ ସେ ଦେଖିଲାଯଶେ । ଲେଖାଏଥ ଅଳ୍ପ ଦୁର୍ଗର ଭଣେ । ୫ ।

ଲମ୍ବମୁରମାରକୁଁ ପାଶୁ ପ୍ରାଣୀ କଟୋଳୁଟୋ ।

ବାଲା ହୃଦୟ ପଞ୍ଚେଷୋ ମୁଷ୍ଟ ମଳ୍ଲୁ କଞ୍ଚଳ ।

ଅମଳାନଳପ୍ରାୟ ଶୃଙ୍ଗରାସନୋଦୁତଲବ୍ୟମନ ପଦଦମ୍ଭନନଦେ
ନିଶାବରମଦଶାସ୍ତ୍ରାବରବନେଚରରଶାୟୁଥ ନିର୍ଦ୍ଦୟମୁନାବଃପୁରବିକ
ଶୃଙ୍ଗବିନ୍ଦୁମୁଦୁମମକରମପାନମୁଦତାଳପାଳାପ୍ରଣୀତଝଙ୍କାଲେନିନ୍ଦ
ମର୍ମରଗୋପୁରାବଲମ୍ବବନ୍ଦିନକୁର ମୁସବପାଟବୈବିହିନବଗାଦାଗତ
ଗୋପିନନଚରଣାରଣରଣରଣରଣପରରଦ୍ୟାମ ଶୟିତବଦ୍ଧିମାର
ବାଞ୍ଛମରୈଃ ସବୁତେୟମ୍ବରତଳେ ଶନେନିକଞ୍ଚର ନିଷ୍ଠାନାୟା
କାନ୍ତାୟା ତା ପ୍ରତି ସଖ୍ୟ ।

ରାଗ ସାବେର । ଆଠାତାଳ

ବିଚିତ୍ରବେଶମଞ୍ଜୁ ଲା ରେ ବାଲା । ବସିଥାଉଛୁରଣିଲା

ବିଭବରଥକେ ଏକାକ ଦୋଇ ତୁ ରବୁଅଛୁ ପୁଲତୋଳା ।

ବିଳାସ କୁସଳା ରେ । ବଲ୍ଲୀନିଳୟ ବିହାର ଲୋଳା । ୧ ।

ବାଳକାଳୁ ଦୀର୍ଘା ପର ରେ ବାଲା । ବଞ୍ଚିଥିଲୁ ଅନୁସର ।

ବିଲକ୍ଷଣ ବନବିହାର ଉତ୍ସବ ବେଳେ ତୁ ଦେଲୁ ପାଶୋର ।

ବିଶୁଦ୍ଧତ ଗୋର ରେ । ବିଶେ କାହିଁକି ପ୍ରତି ଆଚର । ୨ ।

ବଲ୍ଲୀଅନାଲ ଦୁରରୁ ରେ ବାଲା । ବାସରେତରସ କରୁ ।

ବଳେ ଆଜ ପୁଣି ଆସିଲୁଣି ପୁଣି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆସୁ ଘରୁ ।

ବିଜନେ ସଞ୍ଚରୁ ରେ । ବିଡ଼ା ବିସମ ଏ ଜା ନ ଡରୁ । ୩ ।

ବ୍ୟସ୍ତ ଦୋଇ ଚିତ୍ରମାଛ ରେ ବାଲା । ବୁଣଗଣତ ଦୟାବୁ ।

ବିମ୍ବାଧରୁ ନବ ପଲବମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ଦେଲୁ ଡାଳ କିଛି ।
 ବିଶୁଧ ହୋଇଛି ରେ । ବାସ ପିନ୍ଧିଥ ଉପରୁକାଛି । ୪ ।
 ବିନୟ ସୁନୟୁବନ୍ଧ ରେ ବାଳା । ବିମୋହନ କଳାବତୀ ।
 ବରୁଣସଦେବବିପକ୍ଷକୁ ଜିଣି ଯଶେ ମିଶିଲି ବ ସିନ୍ଧୁ ।
 ବଲ୍ଲଭ ଯୁବକରେ । ବନ୍ଦେ ଅଷ୍ଟଦୁର୍ଗ ଧ୍ୟାନପଦ । ୫ ।

— — ୫୦୫ — —

ଯା ତୁ ଶିରଶାଙ୍ଗଲତେ ସଦୃଶା ନାଲୀଜବାଭଙ୍ଗନମୟଗାତ୍ର ।
 ଅନୀଳରଞ୍ଜିତସୁଗୁରୁତା ଶୈ ବରୁମାସୀଃ କଥମଦ୍ୟ କଷ୍ଟଂ ॥

ସାନ୍ତଃ ପ୍ରଣୟଦାସେ ବାଘେତ୍ତରତ୍ୟେବ ମାଲିନୀମାଲିନ
 ଯୁଗ୍ମଜୋଷ୍ଟଲତାସ୍ତାଲିନାବିମର୍ଦ୍ଦନଦୁଳାଙ୍ଗ୍ୟା ନାଙ୍ଗୀବୃତ୍ୟାଙ୍ଗରାଗାଦଃ
 ସଂସ୍କାରଂ ସଲସବାଳସମିଭେଶକଦମ୍ବକଦମ୍ବସମାଧେନ ପଥା ତାଭି
 ସଦୃଶୀଭବବଗାହାୟ ସମୁନ୍ୟା ପ୍ରରଞ୍ଜାୟାଂ ସ୍ବଧୟ ସ୍ବ ସକସ୍ମ ଦର୍ଶାତଃ ।
 ସାମ୍ବୀପନୀମୁନିନନ୍ଦନଃ ସାନନ୍ଦଂ ଶବ୍ଦଂ ପ୍ରତି ସସ୍ମିତଂ ।

ସୁଗ ନଳିନୀଗୋପା । ତଳଝୁଲ ।

ଶ୍ୟାମ ଶିଖଣ୍ଡରୁଳ । ଶ୍ରମ କୁଆଳିଜାକେ ହେଲୁ ସୁଫଳ । ପଦ
 ଶଙ୍ଖର ନିଦ୍ରାବିନା ଗଲା କ ସର । ଶମ୍ଭୁରପରପୁର ଦେଲେ ଜିଜୁର । ୧
 ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗଦେଶ ଦଶେ ଏପରି ଆଜ । ଶରଦଚନ୍ଦ୍ରମୁଖେ ନାହିଁ କଲିକା ।
 ଶିଶୁ ହେଲେହେଁ ତୁମ୍ଭେ କେଷର ସର । ଶଶ କସୋରଟିକ ଦେଲେ
 ସେ ସାର । ୩ । ଶିର ସୁନ୍ଦର ଦଶେ ଯ ବକବୋଲେ । ଶରଣବୋଲି
 ପଡ଼ିଲ କ ପାତାଳେ । ୪ । ଶିଶୁସମାଳା ଦଳଦେଇ କୁଠାରେ । ଶଙ୍କ
 ନ କଲ ସଖାମାନଙ୍କଠାରେ । ୫ । ଶରଦପ୍ରଦ ଆଜସରବ ଦେଲୁ
 ଶମନସ୍ବାସା ତଟ ଅଟବୀ ବୁଲ । ୬ । ଶପଥ ଶତ ଶତ କବିଟି ସତ
 ଶ୍ରୀ ବାଲୁ କୋଶ ଦେବ ରଚିଲେ ଗିତ । ୭ ।

ନବଶୈଶବଶୈବୁମାର୍ଯ୍ୟଧୂର୍ଯ୍ୟାନ୍ତୁଲିଲ୍ଲଭୋ ବୃତଦୁର୍ଦ୍ଦ୍ୱିତଲକ୍ଷ୍ୟ ।
 ତବ ତସ୍ୟ ବଳାତ୍ୟାବଳିକାୟାସ୍ତନତାଳଦ୍ରୁୟଦାରଣଂ ନ ଚିନ୍ତିତଂ ।
 ଚିରେଣ ଲଭାସ୍ତୁନ୍ନନୋରଥଫଳତୟା ଶକ୍ତିତୋଽସିଷ୍ଠାଦିତଃର୍ବଶବ୍
 ଶ୍ଚରମଣୀସ୍ୱାରଣ — ବୋକବ୍ୟଂ ନିନିଯଶୋଦୟୋଂ ପୁରତସ୍ତବାଚରତ
 ମିତୁଂସ୍ତବତ୍ତ ମଧୁମଙ୍ଗଳେ ସପ୍ତଜୟଶ୍ରୀସତ୍ତ୍ୱ । — ସପ୍ତିତସ୍ତଂପ୍ରଭ କୃଷ୍ଣ ।

ରାଗ ମୁଖାରୀ । ତାଳତ୍ରିପୁଟା ।

ସପ୍ତତଟି ମୋର ରେ । ସହ ଏହି ଏହି ଥର ରେ । ସାରଦାର ମିଶର
 ମଣିବରପର ଧରବସ ସୁଲେ ନରନ୍ତର ନ ଫିଙ୍ଗ ପୁଣି ଦୃଢ଼ ସୁନ୍ଦର ନୁହ
 ଇତି ବିନ୍ଦୁର ଭରସା ଅବଜା ପରିମିତ । ପଦ ।

ଶୁଣିଲେ ଆଉକେ ବୁଜେ । ସରଜିବ ସିନା ଲୁଚେ ।
 ସାହ ତୁ ନୋହଲେ କିଛି । ସଂସାରେ ମୁଁ ନିବି ଅଛି । ୧ ।
 ସାଧୁଜନ କୁଣ୍ଡି କୃପେ । ସିନା ଭଲମନ୍ଦ ଛପେ ।
 ସହର କୋଥ ଛବିୟୁ ସହଜେ ତୁ ସୁହୃଦୟ । ୨ ।
 ସୌଷାତ ଦେଖିଲୁପର । ସାରୀ ଦେବାକୁ ବାହାର ।
 ସାଧବାର ଅବିଶ୍ୱର । ସପତ୍ନୀ ମୁଁ ନୁହେଁତୋର । ୩ ।
 ସର୍ମାପନସୁତ ଯଦି । ସେବିଯାଣେ ବୋଲି ପ୍ରୀତି ।
 ସ୍ମରସେ ପିଠିବେ ଇଚ୍ଛା । ସମ୍ପାଦିବୁ ଏତେ ଏକା । ୪ ।
 ସମାଂ ସମେନା ଅୟୁତେ । ସମସି ଦେବ ମୁଁ ତୋତେ ।
 ସମ୍ବଳ ମୋର ଆବୋର । ସର୍ବସ୍ୱ ପରା ତୁ ମୋର * ।
 ସବୁ ଅନ୍ୟାୟୁ ଚରତ । ଶିଷ୍ୟାକୁ ଗୁରୁ ତୁ ଯତ ।
 ମମୟେ କାଟୁ ତୋଟିକି । ସଖା ଲକ୍ଷଣ ଏହିକି । ୬ ।
 ଶୁଣ କଶୋର ଚିତନ । ସଖାବଳା ଆଲିଙ୍ଗନ ।
 ମୃଣାଳା ଅନ୍ତୁଦୁର୍ଗତ । ମନ୍ତ୍ରୋଷେ ଯୋଡ଼ିଲେ କର । ୭ ।

ଅନ୍ୟୋନ୍ୟଶ୍ରେଷ୍ଠଶର୍ମବ୍ୟକ୍ତିକରଣମଳସ୍ଥାନ୍ତ୍ରସନ୍ତୋଷବନ୍ତା

ବନ୍ୟୋନ୍ୟାଶ୍ରେଣୀକ୍ଷୀଣଶଗଳତସମସ୍ତାନ୍ତ୍ରସନ୍ତୋଷଶାନ୍ତୋ ।

ସପ୍ତକା ବର୍ଷପକ୍ୟତୁପନତସଖିଭଃ ସାକ୍ମାନକବଂଶୀ-

ଶୃଙ୍ଗଧ୍ବନତ୍ୟଗରଂ ତଦପଘନତୁବୋଜନୁତୁସ୍ତୀଗୁରୁଶ୍ରେଃ ।

ତନସ୍ତସ୍ୟାସ୍ତ୍ରୀର୍ରେହ୍ୟନ୍ୟାସ ନାଲକ୍ଷକପତ୍ରସବୋଷନେତ୍ରାଭିଜ୍ଞଲଭ
ପଞ୍ଚବା ଧର୍ଷଜ୍ଞାନ୍ତ୍ରସଦବ ଲୋକ୍ୟ ସବ୍ରଜବାଳକକ୍ରବଂ ସମୁଦତାଶ୍ରବପା-
ଶ୍ରୀତ୍ୟଶୋଭପିତ୍ରିଲିତରଣାମ୍ବୋଜଂ କଂତିଦ-ବଶିଷ୍ଠ ଶୈଶବଂକେ-
ଶବଂ ମିଥଃ କଥାସ୍ତେନରେ ।

ରାଗ ମୋହନା । ଏକତାଳ ।

ସଃପଦନୀଳକେଶି ଆଗୋ ଗୁଢ଼ି ତାହ । ସର୍ବସଦାରେ ଶେଲୁଛି
ନବବାରିବାହ । ସମୀପରେ ତାର ରହୁ । ସରତୁଅଛନ୍ତି ନୃତ୍ୟ ଅନେକ
ବରସ୍ତା । ୧ । ସଞ୍ଚରଣଶୀଳ ନବତମାଳ ତୁରୁହ । ସଙ୍ଗେ ଘେନିଆସିଛି-
କ ମଞ୍ଜା ସଖୀରୁହ । ଶାରୀରୁକ ପରତୁତ ସାଞ୍ଜାମାନଙ୍କରେ କରୁଅଛ
ନ୍ତୁ ସଙ୍ଗୀତ । ୨ । ସୁରେଶ୍ବରରତନ କ ଦେବାରୁ ଜଙ୍ଗମ । ସର୍ବମଣି
ମାନଙ୍କୁ ମିଳାଇ ସେହୁଜମ । ସୁନ୍ଦରବର୍ଣ୍ଣ ଏ ଏଶିବ । ସମ୍ପାଦବେମୁର୍ତ୍ତିବ-
ନ୍ତୁ ରତନ ଶ୍ରେଣୀବ । ୩ । ସଜହୋଇ ସୁର ସରଦାର ଅବାଆସେ-
ସୁତୀୟ ପଦ୍ମଜ ଘେନିଅଛି ଚାରିପାଶେ । ସାରିଦେବନିଷ୍ଠେଆଜା ସରୋ
ଜ ସୁନ୍ଦରନେତ୍ରା ଜନମନୁଭାଜ । ୪ । ସୁରଧୁନିଜରେ ଯେବେ କରୁଥି
ବାତପ । ସଙ୍ଗାଳ କରବା ଏ ତପିହୁଅଜାତପ । ସୁଶେବଶିବାବସନ୍ତେ
ସାମନ୍ତ ସୁଧାଂଶୁ ଜଗଦେବ ବୋଲେ ବୀଣେ । ୫ ।

— — ୪୦୪ | —

ସୁରକଃ ପରତୋଽପି ତୁନୀକାଦ୍ୟଭି କ୍ରୀଡ଼ନମାଳ ଯସ୍ୟ ସଃ

ଅତଶୀକସୁମରବଃ ଶିଶୁବିଦ କୋଽୟଂ ଜନନେତ୍ର ଭଞ୍ଜନଃ ॥

ଇତି କୌତୁହଳାଶୟଲୋଳଲୋଚନାହୁଁ ଶୁଭସ୍ତୁ । ରୁଦ୍ରାଶୀର୍ବା-
ମନେ । ନ୍ୟସ୍ତମାସଣାଂ ସମାପ୍ରାମେବ ନେତ୍ରିଷ୍ଠ ସିକତାଙ୍ଗଲିଙ୍ଗିତରଣ
ସରସିଜେ ନଟବଜେ ବ୍ୟସ୍ତଚତୁଷ୍ପାଠିକଜ୍ଞାନମୟଂ ମଦନମୋହନ ଇତି
ପ୍ରେମାମହିମାତ୍ମୟଃ ସମାବିଷ୍ଠାତି ।

ରାଗ ଗୌଡ଼ା ତାଳ ଝୁଲ ।

ହରି ଆମ୍ଭର ଗୋ ଏକ ପ୍ରାଣଧନ । ମଦ ।

ହରିହର ମଣିବ ଜଣୁଛି ଅପଦନ ଗୋ । ନିନ୍ଦୁଛି ଇନ୍ଦୁକୁ ସୁବଦନ
ଗୋ । ହଜାଂ ସଂଖ୍ୟକ ଏକ ଦେଲେଦେଁ ମଦନ ଗୋ । ଦେବ କିଏ
ମୋହନସମାନ ଗୋ । ହରିନ ଯିବକିମୂତକେଶର କି ଜ୍ଞାନ ଗୋ
ଶୁଣି ମୁହଁ ବେଶୁ ଗାନ ଗୋ । ୩ । ହଟେଥରେ କରଥୁବା ରଦାମ୍ଭାର
ପାନ ଗୋ । ଦେବତ ସଫଳ ଯତ୍ନବନ ଗୋ । ୪ । ହାର ମଧ୍ୟରେ
ଚଳ ରତନ ସମାନ ଗୋ । ଦେବ କିଏ ଯୁବତା ଜୀବନ ଗୋ । ୫
ହୁଆଁ ହୁଏ ଅଞ୍ଜୁଦୁର୍ଗ ନମୁଚି ସୁଦନ ଗୋ । ଦେଲା ଏଇସର ବିରଚନ
ଗୋ । ୬ ।

ଏତସ୍ୟ କ୍ଷଣକୋଶାକ୍ଷଣଦଳଲୀଳାବିବାଶୁଗା-

ସାରିଃ ମାରସ୍ତ୍ରାବସୁନ୍ଦର ଦୃଶ୍ୟକର୍ମପଦର୍ପୋଦୟଃ ।

ଦାସ୍ୟଂ କଂ ନ ବିବେଶ ବିଶମିୟତେଷ୍ଠିକ୍ତିଂ ମଣିନାଂ ଗଣୌଃ ।

ସଂବାଧ୍ୟଂ ମୁଚ୍ଛିତ୍ ଦୁରନ୍ତଞ୍ଜୁରକୀଂ ବମାଧଷ୍ଟୁ ମୁଚ୍ଛି ।

ଚରାଚର ଶ୍ରେୟସ୍ବିନବର୍ଦ୍ଧାବତଂସସୈତସ୍ୟଜ୍ଞାନନଦେପ୍ରସର
ଚର୍କଜାୟାଃ କାର୍କଶ୍ୟଜନତାୟାଃ ଶିଳାବଳନାଂ ଶୀର୍ଣ୍ଣାନାମଧ୍ୟବିଶଂ
ସମ୍ଭଳକଭସ୍ୟ ମୃଗାଶୀଘ୍ରକ୍ଷୁଦ୍ଧିତାୟଃ ପତୀନାଂ ତଳିତବିକରଲୋଚନ
ଭୃସାମୁରବୋକଭୁବ ॥

ରାଗ କେଦାର । ଆଦିତାଳ

ସମାନୁକମ୍ପା ଧର ହେ ? ଶିରସାଗରସମୁବ-କୁତକୁମୁଦୁଲି ପରର -
ଚତୁର ହେ ।

ହିତଚକ୍ରବାଳ ମହାଭାଗବାରିଣ ଦେ । ଶୁଭକ୍ଷିର ଅବତଂସାନୁଭ
ଶ୍ରୀଚରଣେ ଦେ । ମରାଳବିହରଣ କରାଜିତ ଚରଣ ଧନାଭାର ଦରଣ
ଚଳାଚରଣରଣ ଭରାବିଧରଣ ବରାବର ଚରଣ ନିଶାଂଶୁ ସୁରବଣ
ଶିଖାଭରଣ ଦେ । ୧ ।

କ୍ଷଣେ ଦେଲେ ନାମକୁ ମୁ ନ ଭଜେ ତୁମ୍ଭର ଦେ । କ୍ଷମେଦେବ ରୁ
ମୁଁ ପାପିଣୀ ଶିଶୁମୁର ଦେ । ମନା ନକର ହିତ ଅନାଦର ବିହୀନ
ଅନାଦର ନିରତ ଚୁନ କରୁ ମୁରତ ଅନାଦର ମୋ ଚିତ୍ତ ମନାସୁଛି
ଅହତ ଜନାର୍ଦ୍ଦନ ପଦାତମାଳ ହିତ ଦେ । ୨ ।

କ୍ଷମ ମୁଁ ନୁହେଁ ଅନୁପମ ଅନୁଭବ ଦେ । କ୍ଷମଦଣ୍ଡରୁ ମୋ ବସା
କେମନ୍ତେ ଦେବ ଦେ । ଜଳାକରଣର ନି ବଳାମୁଖରୁ ବଳ ହିତ
ରତନ ବଳାବର ଯତନ ବଳାପର ବୁଦ୍ଧନଦଳାମୁକ୍ତ ଧନ୍ୟବଳାତ୍ୟ
ମୁନିଜନକଲପଦନ ଦେ । ୩ ।

କ୍ଷମାଧ୍ୟ ପଦାଦେବ ବଦେ କ୍ଷମାଧରେ ଦେ । ଶ୍ରୀମାର୍ତ୍ତ ଦେବାରୁ
ରବଦ୍ରମାଦିଶୟରେ ଦେ । ବ୍ୟଥାନିବଦ୍ଧ ଦରୁ ପ୍ରଥା ଚକ୍ର ମହିର
ପଥାନୁରକ୍ତର ଉଥାଦରୁ ଅମର ମଥାମଣି ନିକର ଉଥାଙ୍ଗ ଯୁକ୍ତକର
କଥା ବିନୟ ମୋର ବୃଥାଜନ କର ଦେ । ୪ ।

❧ — * ୪୫୦୪୫ * — ❧

ଦତ୍ତତାଞ୍ଜନପୁଞ୍ଜମଞ୍ଜୁଳାଙ୍ଗୋ ଲଳିତାଦମ୍ଭଲଲେଚନାଚିତାପ୍ତିଃ ।
ପଲତାମର ଭରୁଦଃ ଶ୍ରୀତାନାଂ କଳିତାପଦଲୟୁରୁଲଂ କବିନାଂ ।

ସୀମାବିନୀଭରସୁଦୃଶିତବାଚିବାଦୋ

ଜୀନାଶ୍ରୟେକଚରମାରଣମଦୋନଃ ॥

ଚୀନାମାଳାଲତଦଞ୍ଜଳଚେଳମାଳଂ

ହୀନାଂଗସାମସୁମତାଂଗରଣଂଗରଣଂ ॥

ପୀନାନୁକମ୍ପନରସାମୁତପୂରପୂର୍ଣ୍ଣା

ଶୀତାସୁନଃସୁତତରୈସୁବସନ୍ନକର୍ଣ୍ଣାଃ ॥

